

Nr **7** (195)

Politechnika Opolska
ISSN 1427-809X

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

styczeń 2010

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej

OTWIERAMY DRZWI

do ORIENTU - konferencja Instytutu Konfucjusza

do KARIERY - rozdanie dyplomów absolwentom

do JUBILEUSZU - wybrano patrona obchodów

do ZMIAN - spotkanie z prof. J. Woźnickim

Łukasz Utko

Student V roku edukacji techniczno-informatycznej o specjalności inżynieria środowiska pracy. Fotografia to jego pasja i codzienność. Aparat zabiera zawsze tam, gdzie towarzyszy mu przygoda. Uprawia głównie fotografię reporterską, sportową, industrialną oraz tzw. street photo. Wykonuje zdjęcia na zawodach Adventure Racing (np. Bergson Winter Challenge), gdzie przygoda i wyzwanie łączy się z fotografią. Uwielbia sporty ekstremalne, a w wolnym czasie podróżuje z przyjaciółmi.

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

Pismo informacyjne Politechniki Opolskiej
Rok XVIII, nr 7(195), styczeń 2010

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

KRYSTYNA DUDA
Redaktor naczelny

SŁAWOJ DUBIEL
Zdjęcia

LUCYNA STERNIUK-GRONEK
Redakcja

ŁUKASZ MICHNIEWICZ
Skład

WSPÓŁPRACA

TOMASZ CIECIERSKI (Biuro prasowe)

MAGDALENA TOKARSKA (Biuro Rektora)

ANDZREJ SŁODZIŃSKI (WB)

IZABELA CAREWICZ (WEAi)

JOLANTA DEMBICKA (WM)

MIROŚLAWA SZEWCZYK (WZiIP)

HANNA KOŚMIDER-MATWIEJCZUK (SJO)

JOANNA BOGUNIEWICZ-ZABŁOCKA (DWMiPUE)

MAŁGORZATA KALINOWSKA (OW)

BEATA KOPKA (BG)

Wydano w Dziale Promocji Politechniki Opolskiej,
ul. Prószkowska 76, 45-758 Opole, promocja@po.opole.pl

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania
redakcyjnego nadesłanych tekstów.
Numer zamknięto 25.01.2010 r.

Na okładce: Prof. Jerzy Woźnicki – przewodniczący Fundacji
Rektorów Polskich podczas wykładu na Politechnice Opol-
skiej, s. 4 Dom Strategiczny – z materiału przedstawionego
na wykładzie prof. Woźnickiego, źródło – www.frp.org.pl

W czasie spotkania opłatkowego stali-
śmy sobie przy choince i pogryza-
liśmy piernik, kiedy z uśmiechem
i lampką czerwonego wina w ręku podszedł
do nas prof. Włodzimierz Kotowski. „Wy-
tu wszyscy razem wzięci macie tyle lat, co
ja” powiedział. Był to komplement, bo w
rzeczywistości mieliśmy razem grubo ponad
setkę. „Powie wam teraz jak to zrobić, żeby
się doczekać takiej formy” – kontynuował.
Zamieniliśmy się w słuch, bo co, jak co, ale
rada w kwestii formy z ust pełnego werwy
i fantazji autora 52 świetnych patentów na-
ukowych to jest coś! „No więc trzeba zmini-
malizować oczekiwania, a zmaksymalizować
radość z każdej, drobnej rzeczy”.

I w ten sposób weszliśmy w posiadanie re-
cepty na wspaniało- i długo- wieczność.

Mamy nadzieję, że profesor Kotowski nie
będzie miał nic przeciwko rozgłaszaniu tej
tajemnej formuły wszem i wobec, a teraz oto
i na papierze, w nie byle jakim nakładzie.

Nie mogliśmy się jednak powstrzymać od
podzielenia się tą piękną i prostą wskazówką,
a umieszczenie jej zapowiedzi na okładce,
np. pod hasłem: sposób na długowieczność,
gwarantowałyby *Wiadomościom Uczelnia-
nym* pierwszą pozycję w rankingach sprze-
daży wszystkich krajowych kiosków. Na
szczęście nie musimy walczyć na okładki
i tytuły z innymi pismami. Docieramy do
czytelników za darmo i też za darmo dzie-
limy się z nimi tajemnicą.

A zatem, w nowym 2010 r. życzymy wszy-
stkim umiejętności cieszenia się z drobnych
rzeczy i nieroszczeniowego nastawienia do
przyszłości! Unikniemy rozczarowań i stre-
su, nabierzemy dystansu i odkryjemy piękno
w codzienności.

Pragniemy także zapewnić, że niezależnie
od filozofii życiowej naszych Czytelników,
będziemy się starali sprostać ich – wobec
gazety – najwyższym oczekiwaniom. Z tego
lepiej nie rezygnować! ◀ LSG

W WIADOMOŚCIACH

3 Na dobry początek

WYWIAD Z ...

4 Rektorem Jerzym Skubisem

Z PRAC SENATU

6 Z prac Senatu

SPRAWY NAUKI

8 Wyważona propozycja

Z ŻYCIA UCZELNI

9 Jubileusz coraz bliżej

10 Po prostu święty ...

11 Obraz Św. Jana z Kęt trafił
na Politechnikę

12 Gwiazdki z lodu i pierników

12 Akademicki opłatek

13 Przemówienie opłatkowe JM
Rektora PO, prof. Jerzego Skubisa

14 Spotkanie na temat strategii
rozwoju szkolnictwa wyższego

14 Laur dla prof. Marka Tukiendorfa

15 Spotkanie z minister
Barbarą Kudrycką

15 DPO

WIĘŚCI Z WYDZIAŁÓW

15 Biblioteka Główna
– Biblioteki szwajcarskie
w XXI wieku

17 Instytut Konfucjusza

– Otwieranie drzwi do orientu

18 Wydział Budownictwa

– Bardzo dobry zawód

– Nagrody ministerstwa

19 Wydział Elektrotechniki, Automatyki
i Informatyki

– Rozdanie dyplomów

– II wykłady otwarte

21 Wydział Mechaniczny
– Wizyta w Utah State University

– Pożegnanie absolwentów

21 Wydział Zarządzania i Inżynierii
Produkcji

SPORT

22 XXII Zjazd AZS

22 Kolejna gala sportu akademickiego
za nami

PROMOCJA

23 Hej kołoda

23 Koncert Noworoczny OPO
w Gliwicach

KULTURA

24 Teatr im. Jana Kochanowskiego

24 Repertuar Filharmonii Opolskiej

25 Program spotkań duszpasterstwa
nauczycieli akademickich

26 INFORMACJE

Wywiad z...

ODCZUWAMY DUMĘ Z NASZEGO MIEJSCA PRACY

Panie Rektorze, początek roku to dobra okazja do podsumowań, ale i okazja do podzielenia się planami na przyszłość. Jak ocenia Pan rok miniony, wszak obfitował on w wiele wydarzeń. Które przeważały: dobre czy mniej korzystne?

Rok 2009 był kolejnym rokiem spokojnego rozwoju Politechniki Opolskiej w różnych obszarach. Do pozytywów, jakie miały miejsce w minionym roku akademickim zaliczyłbym realizację kilku ważnych i bardzo znaczących dla politechniki inwestycji. Drugim pozytywnym elementem, ważnym dla rozwoju Politechniki i dla jej przyszłości był wzrost liczby studentów, mimo rozwijającego się od dwóch lat kryzysu demograficznego. Jako trzeci czynnik pozytywny, wymieniałbym fakt aktywizacji naukowej bardzo wielu adiunktów. Obserwowaliśmy w minionym roku wzmożoną aktywność jeżeli chodzi o wykonywanie doktoratów, a przede wszystkim jeżeli chodzi o przygotowywanie rozpraw habilitacyjnych i kolokwium. To po stronie pozytywów. Jeżeli chodzi o sprawy, które nie zostały zakończone, to przede wszystkim niepowiększenie liczby uprawnień dotyczących nadawania stopnia naukowego doktora. W minionym roku złożyliśmy dwa wnioski do Centralnej Komisji. Jeden dotyczy dyscypliny nauki o kulturze fizycznej, drugi – inżynierii chemicznej i procesowej. Obydwa te wnioski są w toku i trwają procedury ich oceny. Spodziewamy się rozstrzygnięć dotyczących tych wniosków w pierwszej połowie roku 2010.

Politechnika Opolska realizuje kilka ważnych nie tylko dla środowiska uczelni inwestycji, jak przebiega ich realizacja w dobie nielatających realiów gospodarczych?

Niewątpliwie najważniejszym i największym zadaniem inwestycyjnym jest budowa budynku dydaktycznego dla Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii w II Kampusie. W minionym roku nastąpił zasadniczy przełom, bowiem zostały zakończone wszystkie procedury formalne, łącznie z podpisaniem umowy w Urzędzie Marszałkowskim, z ogłoszeniem przetargu na wykonawcę, z jego rozstrzygnięciem i rozpoczęciem 1 maja ubiegłego roku reali-

zacji tego zadania. Realizacja tej inwestycji przebiega bardzo sprawnie. Firma Skanska, prowadząca tę inwestycję, zaakceptowała aneks do umowy polegający na skróceniu czasu realizacji z 33 do 24 miesięcy. Przewidujemy więc, że ten wielki budynek dydaktyczny dla WWiF będzie przekazany wydziałowi do 30 kwietnia 2011 r. Drugim ważnym obszarem inwestycyjnym było przygotowanie w roku 2009 dokumentacji technicznej związanej z ul. Katowicką. W drodze konkursu wybraliśmy projektantów, którzy przygotowali projekt budowlany na tę inwestycję. Spodziewamy się, że w marcu br. podpiszemy umowę z Urzędem Marszałkowskim na dofinansowanie z RPO tego zadania. W kwietniu ogłosimy przetarg na wykonawcę. Jeśli procedura przetargowa przebiegnie sprawnie to realizacja mogłaby się rozpocząć w połowie br. Trzecia inwestycja, o której chciałbym powiedzieć to budowa krytej 50-metrowej pływalni. Szacowany koszt tej inwestycji to 45 mln. Po wielomiesięcznych staraniach i uzyskaniu zgód z Ministerstwa Skarbu i Ministerstwa Nauki, udało się sfinalizować sprawę własnościową między Uczelnią i Miastem i podpisać stosowny akt notarialny. W ten sposób został dopełniony jeden z dwóch najważniejszych warunków rozpoczęcia tej inwestycji. Drugim jest zamknięcie montażu finansowego – inicjatywa w tym zakresie leży po stronie Prezydenta Miasta. Niezależnie od tych trzech bardzo wielkich inwestycji, realizowaliśmy szereg drobniejszych zadań. Mam tu na myśli inwestycje po około 1 mln złotych. One są widoczne na uczelni. Nastąpił znaczny postęp w zakresie budowy Centrum Obsługi Studenta, został zakończony remont akademika „Sokrates” przy ul. Małopolskiej. W budynku nr 5 w II Kampusie zostało oddanych dla potrzeb dydaktyki WZiIP oraz WB 16 wyposażonych sal dydaktycznych. Wykonano także wiele prac porządkowych wokół Uczelni, wokół tzw. I Kampusu: zostały odnowione obiekty na Osiedlu Akademickim, uporządkowano tereny rekreacyjne wokół tych budynków i stołówki, również w budynku przy ul. Mikołajczyka kolejne piętra zyskują nowy wystrój.

Prof. Jerzy SKUBIS
Rektor Politechniki Opolskiej dwóch kadencji (2005-2008 i aktualnej: 2008-2012), z którymi związany jest widoczny rozwój Uczelni, wieloletni dyrektor Instytutu

Elektroenergetyki na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki. Absolwent Politechniki Śląskiej, stopień naukowy doktora uzyskał w 1981 r., doktora habilitowanego w 1987 r., natomiast tytuł profesora w 1997 r. Z Politechniką Opolską, na której przeszedł wszystkie szczeble kariery zawodowej, związany jest od 1974 r. Dziedzina naukowa prof. Skubisa jest elektrotechnika, a specjalnością technika wysokich napięć. W tym zakresie prof. Skubis stworzył dobrze rozpoznawalną w kraju i za granicą szkołę naukową, kierowanie którą powierzył aktualnie swojemu naukowemu następcy, wychowankowi prof. Tomaszowi Boczarowi. W dorobku publikacyjnym prof. Skubisa znajduje się ponad 140 prac naukowych, w tym w ok. 30 czasopismach zagranicznych. Prof. Skubis jest laureatem wielu nagród (m.in. pięciokrotnie nagrody Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, nagrody Naczelnej Organizacji Technicznej, czy nagrody im. Św. Franciszka Ksawerego „Zar serca”) i odznaczeń (m.in. Złoty Krzyż Zasługi, Odznaka za zasługi dla miasta Opola). Aktywnie udziela się w rozmaitych stowarzyszeniach, takich jak Klub Inteligencji Katolickiej, czy Towarzystwo Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Jest żonaty i ma troje dzieci.

W końcówce roku 2009 z inicjatywy Pana Rektora doszło do kilku spotkań adresowanych do określonej grupy nauczycieli akademickich, spotkań żywo w środowisku komentowanych. Czy należy je odczytać jako zwiastun zmian czekających szkolnictwo wyższe?

Na pewno rok 2009 był tym rokiem, który uświadomił naszemu środowisku, że rozpoczyna się czas fundamentalnych przemian jeżeli chodzi o funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce. Powstały istotne dokumenty opisujące obecną kondycję uczelni wyższych w Polsce i proponujących zmiany na lata 2010 – 2020. Myślę tutaj zarówno o dwóch strategiach rozwoju szkolnictwa wyższego w kraju, opracowanych przez Konferencję Rektorów Uczelni Polskich i drugiej przygotowanej na zlecenie Ministerstwa. Myślę także o tych zmianach, które już zostały uchwalone przez Sejm, a więc małej nowelizacji

ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym”. Te dokumenty, a także dyskusje, które towarzyszyły ich przygotowaniu uświadomiły środowisku, że daleko idące zmiany w funkcjonowaniu uczelni są potrzebne i nieuniknione. Kiedy zostaną one wdrożone decyzją Sejmu, także w obszarze związanym ze stopniami naukowymi i tytułami – to funkcjonowanie wszystkich uczelni, także naszej politechniki radykalnie zmieni się we wszystkich obszarach. Odnoszę wrażenie, iż znaczna część naszego politechnicznego środowiska akademickiego oczekuje już tych zmian, w nadziei, że wpłyną na poprawę jakości badań naukowych i kształcenia studentów.

Zmiany w postaci reorganizacji dotyczyć będą w najbliższym czasie dwóch wydziałów, co wywołało taki kierunek zmian?

Niezależnie od tych zmian, które będą wymuszone przez prawo uchwalone przez Sejm, staramy się usprawnić funkcjonowanie Politechniki, tak, abyśmy byli instytucją bardziej nowoczesną. Temu m.in. służyło wprowadzenie dla nienauczycieli akademickich elektronicznej rejestracji czasu pracy, uruchomienie wewnątrzuczelnianej poczty, a także szereg zmian organizacyjnych jednostek, które obsługują proces nauczania i badań naukowych. Bardzo zaawansowane są prace związane z funkcjonowaniem Centrum Obsługi Studenta, a także prace nad wypracowaniem nowej formuły Działu Nauki. Dział ten będzie skupiał wszystkie te komórki organizacyjne, które wiążą się z działalnością naukową, innowacjami, Biuro Karier, przedsiębiorczością, własnością intelektualną, sprawami aparaturowymi. Jeżeli chodzi o organizację kształcenia to przyjęliśmy koncepcję, aby kierunek *inżynieria produkcji*, który do tej pory funkcjonował na WZiIP przenieść na WETiI. W ten sposób nastąpi wyrównanie obciążeń dydaktycznych i rozdziału kształcenia na obu wydziałach. Na WETiI bardzo dobrze funkcjonuje i cieszy się dużym zainteresowaniem studentów kierunek *logistyka*. Kierunek *Logistyka* i kierunek *Inżynieria Produkcji* na WETiI bardzo dobrze się komponują, i w ten sposób WETiI będzie stanowił bardzo atrakcyjny wydział. Liczba studentów na tym wydziale będzie wynosiła około 2 tys. Również na WZiIP liczba studentów stabilizuje się na poziomie ponad 2 tys., na trzech kierunkach prowadzonych przez ten wydział, a mianowicie: *marketingu*, *administracji* i *europaistyce*. Przedstawiona inicjatywa zyskała akceptację zarówno kierownictwa obu wydziałów, w tym Instytutu Innowacyjności Procesów i Produktów, jak i pra-

cowników akademickich zatrudnionych w obu jednostkach. Mam nadzieję, że formalna procedura związana z tą inicjatywą zostanie zakończona na posiedzeniu Senatu w lutym 2010 r., tak aby kolejny nabór studentów i nowy rok akademicki wydziały te rozpoczęły w nowej strukturze organizacyjnej. Oczywiście obydwie wydziały dostosują swoje nazwy do swojego profilu kształcenia. I tak obecny WETiI mógłby na przykład przyjąć nazwę: Wydział Innowacji i Inżynierii Produkcji, a drugi nazwę: Wydział Zarządzania i Administracji Publicznej.

W roku 2009 pracował – powołany jeszcze w 2008 – Komitet obchodów 45-lecia Politechniki Opolskiej. Jednym z owoców pracy tego gremium jest wybór św. Jana z Kęt, uczonego i świętego na patrona obchodów. Jak doszło do wyboru takiej postaci?

Nasza uczelnia 1 września 2011 roku będzie obchodziła jubileusz 45-lecia istnienia. Dla funkcjonowania każdej uczelni akademickiej fundamentalne znaczenie ma kanon wartości, do których odwołuje się kształcenie i badania. Świat akademicki jest w tej szczęśliwej sytuacji, że taki kanon obowiązujący wszystkie europejskie uczelnie akademickie istnieje i nie zmienił się od powstania pierwszych uniwersytetów w Bolonii i Padwie. Wybór na patrona obchodów naszego jubileuszu 45-lecia uczelni św. Jana z Kęt, jest afirmacją tych właśnie wartości. Są to wartości dotyczące etosu, który obowiązuje każdego uczonego i studenta, jak również cnoty osobiste tego świętego profesora Wszechnicy Krakowskiej, które były powodem uznania go przez Kościół jako osoby świętej. Odwoływanie się do przykładów i do wzorów jest współcześnie potrzebne także dlatego, że w hierarchii wartości panuje aktualnie wiele zamieszania, a studenci i środowisko akademickie szukają wzorców godnych naśladowania. Wybierając na patrona obchodów św. Jana z Kęt wysyłamy sygnał, że Jego wartości i sposób funkcjonowania jako nauczyciela akademickiego jest godny naśladowania przez studentów i nauczycieli akademickich także w czasach współczesnych.

Jakie inne przedsięwzięcia jubileuszowe przyjął do realizacji Komitet?

Planujemy kilka wydawnictw dokumentujących obecny stan Politechniki, ale również, co wydaje mi się ważniejsze, dokumentujących początki powstania Uczelni. Po kilkudziesięciu latach istnienia wielu naszych kolegów odchodzi na drugą już stronę i jest ostatnia chwila, aby spisać ich wspomnienia o tym, jak powstawała uczelnia, jakie były pierwsze lata jej funkcjonowania,

uwiecznić osoby, które przyczyniły się do tego, że jesteśmy dzisiaj samodzielną uczelnią akademicką i że uczelnia jest w takiej kondycji, że odczuwamy dumę z naszego miejsca pracy. Udokumentowanie dorobku pionierów powstawania uczelni ma zatem fundamentalne znaczenie. Za kilkanaście lat te wspomnienia nie będą już dostępne. Planujemy wydawnictwo o twórcach opolskiej uczelni technicznej. Profesor **Ryszard Rojek** podjął się roli redaktora tego wydawnictwa. Zostanie również przygotowana publikacja, przedstawiająca wszystkich pracowników politechniki, zarówno nauczycieli jak i nienauczycieli, która będzie rodzajem przewodnika po naszej uczelni. Planujemy także szereg wydawnictw wydziałowych dokumentujących historię, przekształcenia organizacyjne i obecny stan poszczególnych jednostek organizacyjnych. Komitet Organizacji Obchodów 45-lecia istnienia uczelni wyraził przekonanie, że wartość takiego materiału dokumentującego naszą historię docenimy dopiero w przyszłości. Dziękując za dotychczasowe wysiłki i działania członków Komitetu Organizacyjnego Obchodów, zapraszam wszystkich pracowników do włączenia się w prace związane z jubileuszem.

A co czeka środowisko Politechniki Opolskiej w nowym 2010 roku w obszarze nauki, inwestycji, czy zapowiada się dobry rok?

Jeżeli chodzi o rok 2010, to będą kontynuowane wszystkie inicjatywy, które już realizujemy. Dotyczy to zarówno obszaru nauki, inwestycji, a także spraw związanych z doskonaleniem dydaktyki. Jeżeli chodzi o naukę jako najważniejsze wymieniłbym dalsze starania uczelni o uzyskanie kolejnych uprawnień do nadawania stopni naukowych doktora. Spodziewam się, że w roku 2010 będziemy mogli przedstawić do Centralnej Komisji kolejny wniosek o uzyskanie przez WM uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora w dyscyplinie *mechanika*. Liczymy też na pozytywne rozstrzygnięcie wniosków złożonych w roku ubiegłym. Niezależnie od tych uprawnień naukowych, ważne są granty indywidualne, o które aplikują poszczególni profesorowie i adiunkci. Bardzo ważne są wysiłki zmierzające do uzyskania przez zespoły naukowe (szkoły naukowe) grantów europejskich i realizacja badań przez poszczególnych badaczy. Mam na myśli tutaj głównie asystentów, którzy realizują badania w postaci przewodów doktorskich, a w przypadku doktorów – przewodów habilitacyjnych. Jeżeli chodzi o inwestycje to sądzę, że zaawansujemy procedury związane z budynkiem dla WB na

ulicy Katowickiej. Jeżeli chodzi o budowę krytej pływalni, to ten rok może zakończyć się projektem technicznym, który umożliwiłby wyłonienie wykonawcy w roku 2011. Planujemy przygotowanie projektu i uzyskanie pozwolenia budowlanego na wybudowanie Centrum Języków Obcych w PO. Przewidujemy, że będzie się ono znajdowało w budynku nr 6 w II Kampusie, planujemy zakończenie rewitalizacji budynku nr 5, jego nowej elewacji a także uporządkowanie otoczenia związanego z tym budynkiem. Planujemy wypracowanie koncepcji dla zagospodarowania budynku w Karczowie. Podejmujemy działania zmierzające do wyłączenia ulicy Mikołajczyka z ruchu miejskiego i przekształcenie jej w drogę wewnętrzną, tak aby można było

przy niej utworzyć duży parking dla studentów i pracowników. Rozwiązałyby to nasze problemy w tym zakresie. Projektowany jest nowy wjazd do II Kampusu, remonty bieżące budynków na ul. Luboszyckiej, a także budynku Lipski i budynku WM. Spodziewam się, że na przełomie roku 2010/2011 rezultaty tych działań będą dla wszystkich widoczne.

Wiele z podejmowanych przedsięwzięć wymaga zapewne życzliwości władz lokalnych i samorządowych, jak przedstawia się współpraca w tym obszarze?

Współpracę z lokalnymi władzami, zarówno na szczeblu miejskim, jak i wojewódzkim, oceniałbym jako bardzo udaną, o czym świadczą wspólne przedsięwzięcia. Budowa krytej pływalni, czy organizacja

festiwalu piosenki na terenie II kampusu (to przy współudziale – także finansowym, Miasta), czy modernizacja tzw. tramwaju, czyli budynku dydaktycznego WWFif (współdział organizacyjny Urzędu Marszałkowskiego) to tylko niektóre z nich. Myślę, że wielu rektorów życzyłoby sobie tak dobrej i owocnej, można więc śmiało powiedzieć, że wręcz modelowej współpracy z władzami miasta. Cieszę się, że atmosfera na naszym opolskim gruncie sprzyja budowaniu relacji partnerskich, gdzie obie strony są świadome wzajemnych powiązań i dążą do obopólnych korzyści. Wszak sukces politechniki przysparza siły i kształtuje prestiż miasta, które z kolei im bardziej atrakcyjne – tym więcej przyciąga studentów. ◀ *Rozmawiała K. Duda*

Z prac Senatu

Kolejne w kadencji posiedzenie senatu Politechniki Opolskiej odbyło się w dniu 16 grudnia br., a jego program obejmował dwie części, pierwszej merytorycznej i spotkania świątecznego, na które wszystkich pracowników uczelni zaprosił rektor.

Pierwszą część rozpoczęły, po zaakceptowaniu przez obecnych przedstawionego programu obrad, sprawy uroczyste. Prorektor ds. nauki, prof. **Marek Tukiendorf** poinformował o przyznaniu przez ministra nagrody dla rektora, prof. **Jerzego Skubisa** i odczytał stosowny dokument. Sam wyróżniony, stwierdził, że odbiera to jako wyraz uznania dla całego środowiska Politechniki Opolskiej. Następnie rektor przekazał informację o przyznaniu Medalu G.J. Mendla dla prof. Marka Tukiendorfa przez Uniwersytet Rolniczy i Leśny w Brnie. Poinformował również o kolejnym kolokwium habilitacyjnym na Wydziale Mechanicznym, w wyniku którego **Andrzej Augustynowicz** uzyskał stopień doktora habilitowanego i objął stanowisko profesora nadzwyczajnego Politechniki Opolskiej. Prof. Jerzy Skubis przekazał także zebrany informację o wyborze w uczelni drugiego rzecznika dyscyplinarnego, na którą to funkcję powołany został z dniem 20 listopada 2009 r. na kadencję 2008 - 2012 dr hab. inż. **Wiesław Tarczyński**, prof. Po z Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki.

W sprawach naukowych i współpracy międzynarodowej prof. M. Tukiendorf przekazał informację o nowych zasadach oceny

naukowej dostępnych w Dziale Nauki i na stronie internetowej, prorektor zrelacjonował także najważniejsze sprawy wynikające z udziału studentów i pracowników politechniki w wyjazdach zagranicznych do uczelni partnerskich w ramach programów, w których uczestniczy uczelnia. W kilku zdaniach przedstawił kolejną wizytę przedstawicieli z Uniwersytetu w Illinois oraz poinformował o przystąpieniu Politechniki Opolskiej do konsorcjum zainicjowanego przez prezesa **Andrzeja Balcerka** Opolski Dom, którego zadaniem ma być promocja własnego produktu regionalnego, czyli opolskiego domu. Przedstawicielem PO w konsorcjum został prof. **Piotr Obracaj** z Wydziału Budownictwa.

W dalszej części rektor przedstawił w skrócie informacje o pracach KRASP i KRPUT, a także zaprosił wszystkich do udziału w debacie nad strategią szkolnictwa wyższego w Polsce, którą poprowadzi jej twórca, prof. **Jerzy Woźnicki**, a która zaplanowana została na dzień 14 stycznia br. na godz. 16.00 w auli zespołu dydaktycznego Łącznik. Rektor zaprosił także na spotkanie z prof. **Tadeuszem Kaczorkiem**, przewodniczącym Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów na dzień 11 stycznia także w Łączniku. Uzupełnieniem części było przedstawienie przez rektora informacji o spotkaniach z grupą adiunktów, jakie odbyły się w grudniu ubiegłego roku.

Realizując i sprawy bieżące Senat Politechniki Opolskiej przyjął następujące uchwały:

- zatwierdził protokół z posiedzenia Senatu Politechniki Opolskiej w dniu 4 listopada 2009 r.
 - zgodnie z § 58 ust. 1 Statutu Politechniki Opolskiej, pozytywnie zaopiniował kandydaturę dra hab. inż. **Sławomira Zatora**, prof. PO na dyrektora Instytutu Elektrowni i Systemów Pomiarowych (WE). Kadencja dyrektora instytutu trwa od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2012 r.
 - zgodnie z § 58 ust. 2 Statutu Politechniki Opolskiej pozytywnie opiniuje kandydaturę dra inż. **Michała Tomaszewskiego** na zastępcę dyrektora Instytutu Elektrowni i Systemów Pomiarowych (WE). Kadencja zastępcy dyrektora instytutu trwa od 1 stycznia 2010 r. do 31 grudnia 2012 r.
 - zgodnie z § 102 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 3 Statutu Politechniki Opolskiej, powołuje w skład Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów:
 - 1) **Piotra Bobrę** (przedstawiciel studentów)
 - 2) **Tomasza Wróbla** (przedstawiciel studentów)
- Kadencja studentów rozpoczyna się 1 stycznia 2010 r. i trwa 1 rok.
- na podstawie § 6 ust. 3 Statutu Politechniki Opolskiej, na wniosek kierownika Działu Promocji i Kultury, uchwała logo Działu Promocji i Kultury i zasady jego używania. Wzór logo i zasady jego używania stanowią załącznik do niniejszej uchwały.
 - na podstawie § 54 ust. 2 Statutu Politechniki Opolskiej, pozytywnie zaopiniował likwidację, z dniem 1 stycznia 2010 r.,

- jednostki ogólnouczelnianej – Centrum Przeposobienia Obronnego Studentów.
- zgodnie z § 15 ust. 2 pkt 4 lit. c Statutu Politechniki Opolskiej, pozytywnie zaopiniował przystąpienie Politechniki Opolskiej do Konsorcjum OPOLSKI DOM.
 - na podstawie § 15 ust. 2 pkt 1 Statutu Politechniki Opolskiej, uchwalił korektę planu rzeczowo-finansowego Politechniki Opolskiej na rok 2009. Korekta stanowi załącznik do niniejszej uchwały.
 - ustalili, iż do czasu uchwalenia planu rzeczowo-finansowego Politechniki Opolskiej na rok 2010 przyjmuje jako podstawę funkcjonowania Politechniki Opolskiej plan rzeczowo-finansowy Politechniki Opolskiej po korekcie na rok 2009 r.
 - uchwalił przeznaczenie środków z dotacji budżetowej na rok 2010 na remonty finansowane z puli centralnej w wysokości nie mniejszej niż 400 000,00 zł.
 - podjął uchwałę w sprawie 50% stawki kosztów uzyskania przychodów za prace wykonywane w ramach stosunku pracy przez pracowników, stanowiące przedmiot prawa autorskiego:

Na podstawie art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1994r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006r. Nr 90, poz. 631 ze zm.) oraz art. 22 ust. 9 pkt 3 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2000r. Nr 14, poz. 176 ze zm.), Senat Politechniki Opolskiej w Opolu stanowi, co następuje:

§ 1.

1. Nauczyciele akademicy za prace wykonywane w ramach stosunku pracy, stanowiące przedmiot prawa autorskiego, w rozumieniu ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych mają prawo do stosowania 50% stawki kosztów uzyskania przychodów.
2. Ustala się, że wynagrodzenie za prace stanowiące przedmiot prawa autorskiego, wynosi:
 - a) 90% wynagrodzenia, dla pracowników naukowo-dydaktycznych,
 - b) 80% wynagrodzenia, dla pracowników naukowych,
 - c) 80% wynagrodzenia, dla pracowników dydaktycznych,
 - d) 30% wynagrodzenia, dla pracowników dydaktycznych zatrudnionych na stanowiskach starszych wykładowców lub wykładowców w Studium Języków Obcych,
 - e) 30% wynagrodzenia, dla dyplomowanych bibliotekarzy i dyplomowanych pracowników dokumentacji i informacji naukowej.
3. W szczególnie uzasadnionych przy-

padkach, Rektor może ustalić inny, niż określony w ust. 2 procentowy udział w wynagrodzeniu, z tytułu prac wykonywanych w ramach stosunku pracy, stanowiących przedmiot prawa autorskiego.

4. Zakres stosowania 50% stawki kosztów uzyskania przychodów za prace stanowiące przedmiot prawa autorskiego, wykonywane w ramach stosunku pracy przez lektorów i instruktorów, zależy od zakresu wykonywania przez nich prac o charakterze twórczym. Wynagrodzenie lektorów i instruktorów, za prace stanowiące przedmiot prawa autorskiego może wynieść do 30% ich wynagrodzenia.

§ 2.

1. Pracownicy niebędący nauczycielami akademickimi, za prace wykonywane w ramach stosunku pracy, stanowiące przedmiot prawa autorskiego, mają prawo do stosowania 50% stawki kosztów uzyskania przychodów.
2. Zakres stosowania 50% stawki kosztów uzyskania przychodów za prace stanowiące przedmiot prawa autorskiego, zależy od zakresu wykonywania przez nich prac o charakterze twórczym. Twórczy charakter pracy wynikać powinien ze szczegółowo określonych obowiązków służbowych pracownika, określonych w zakresie czynności.
3. Ustala się, że wynagrodzenie pracowników niebędących nauczycielami akademickimi za prace stanowiące przedmiot prawa autorskiego może stanowić 50% ich wynagrodzenia, z zastrzeżeniem ust. 4.
4. Ustala się, że wynagrodzenie informatyków-programistów za prace stanowiące przedmiot prawa autorskiego, może wynieść 70% wynagrodzenia.

§ 3.

Stawkę 50% kosztów uzyskania przychodów stosuje się do następujących składników wynagrodzenia za prace stanowiące przedmiot prawa autorskiego:

- 1) wynagrodzenie zasadnicze,
- 2) wynagrodzenie za recenzję rozpraw doktorskich, recenzję rozpraw habilitacyjnych, opracowanie ocen dorobku naukowego,
- 3) dodatek specjalny, jeżeli przyznany jest w związku z realizacją prac twórczych,
- 4) zwiększone wynagrodzenie wypłacane na podstawie art. 151 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, jeżeli wypłacane jest w związku z realizacją prac o twórczym charakterze,
- 5) wynagrodzenie za godziny ponadwymiarowe,

- 6) wynagrodzenie za płatny urlop dla celów naukowych oraz płatny urlop naukowy na przygotowanie rozprawy habilitacyjnej lub doktorskiej.

§ 4.

Nie stosuje się 50% stawki kosztów uzyskania przychodów, od wynagrodzeń, wypłacanych za okres:

- 1) urlopu wypoczynkowego,
- 2) urlopu dla celów szkoleniowych,
- 3) urlopu dla poratowania zdrowia,
- 4) urlopu macierzyńskiego,
- 5) zwolnienia lekarskiego,
- 6) zwolnienia od pracy na 2 dni, przysługującego pracownikowi wychowującemu przynajmniej jedno dziecko w wieku do 14 lat,
- 7) innej usprawiedliwionej nieobecności w pracy przewidzianej przepisami prawa pracy, za którą pracownik otrzymuje wynagrodzenie.

§ 5.

1. Prace stanowiące przedmiot prawa autorskiego, wykonywane w ramach stosunku pracy, do których stosuje się 50% stawkę kosztów uzyskania przychodów, ewidencjuje się i przechowuje w jednostce organizacyjnej zatrudniającej pracownika.
2. Ewidencję prac wykonanych przez pracowników w ramach stosunku pracy, stanowiących przedmiot prawa autorskiego, prowadzi Biblioteka Główna.
3. Pracownicy zobowiązani są do przechowywania utworów powstałych w wyniku działalności twórczej przez okres 6 lat, na potrzeby kontroli podatkowej.

§ 6.

Podstawą zastosowania 50% stawki kosztów uzyskania przychodu ze stosunku pracy, za prace stanowiące przedmiot prawa autorskiego, jest wprowadzenie odpowiednich postanowień w aktach mianowania bądź w umowach o pracę, wedle których pracownik, za prace wykonywane w ramach stosunku pracy, stanowiące przedmiot prawa autorskiego, uprawniony będzie do stosowania 50% stawki kosztów uzyskania przychodów, zgodnie z zasadami określonymi w niniejszej uchwale.

§ 7.

Termin wprowadzenia i sposób realizacji zostaną wprowadzone zarządzeniem JM Rektora.

Senat Politechniki Opolskiej uchwala ramowe zasady ustalania wynagrodzenia w projektach unijnych, które stanowią załącznik do niniejszej uchwały.

Senat Politechniki Opolskiej wydziela środki w wysokości 1 200 000,00 zł ze środków inwestycyjnych uczelni na kontynuację zada-

nia inwestycyjnego „Przebudowa budynku dydaktycznego nr 5 w Opolu, ul. Prószkowska 76”

Senat Politechniki Opolskiej uznaje za zasadne wprowadzenie do planu rzeczowo-finansowego na rok 2010 środków na pokrycie projektu budowlanego budynku nr 1 w zakresie umożliwiającym przepro-

wadzkę części Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki posadowionej przy ul. Luboszyckiej. Źródłem finansowania będą w 50% środki wydziału, a w 50% fundusz celowy rektora. Dla wprowadzenia w/w zadania do planu, Senat zobowiązuje dziekana do przedstawienia do 30.03.2010r. kalendarza realizacji zadania, zapewniającego użytko-

wanie budynku od 01.10.2011r. Ostateczna wysokość środków zostanie uzależniona od wysokości przyznanej dotacji.

Po wyczerpaniu zaplanowanego porządku zakończono pierwszą część obrad, a rektor zaprosił obecnych do łącznika na tradycyjne spotkanie świąteczne przy choince. ◀

oprac. KD

Sprawy Nauki

WYWAŻONA PROPOZYCJA

11 stycznia aula Łącznika wypełniła się ambicją i planami kariery naukowej, co oznacza, że zgromadził się tam kwiat uczelni: młodszy i starsi nauczyciele akademicy, zainteresowani uzyskaniem kolejnego stopnia naukowego.

Powodem zgromadzenia był wykład pt. „System awansu naukowego w Polsce”. Zanim prelegent, który wprowadził słuchaczy w zagadnienie, a potem odpowiedział na wszystkie, również te kłopotliwe pytania, była osoba o najwyższych w tej kwestii kompetencjach czyli sam przewodniczący Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych prof. **Tadeusz Kaczorek**. Dla społeczności Politechniki Opolskiej, gdzie – jak powiedział w przywitaniu – „przyjeżdża zawsze z wielką przyjemnością”, prof. Kaczorek jest jednak przede wszystkim doktorem honoris causa, stąd też jego niezmiennie ciepłe przyjęcie (co nie jest bez znaczenia w czasie, gdy cała Europa walczy z atakiem syberyjskiej zimy).

Podczas spotkania prowadzonego przez rektora politechniki prof. **Jerzego Skubisa** Prof. Kaczorek przedstawił przygotowany przez Komisję projekt ustawy o stopniach i tytułach naukowych, który opisał jako spokojny i wyważony. W przejrzystej prezentacji omówił poszczególne punkty, ilustrując wszystko przykładami, z którymi Komisja

spotyka się w praktyce. I tak np. zmiana dotycząca obron prac doktorskich, które wg projektu mają być otwarte, ale nie publiczne, jak dotąd, podyktowana została incydentami celowego zagłuszenia i uniemożliwienia przebiegu obrony przez gromadzących się na sali przeciwników talentu kandydata. Cóż, widać, że uzyskanie stopnia doktorskiego również może być przedmiotem wielkich emocji, zwłaszcza na uczelniach artystycznych, tak jak uzyskanie tytułu profesora bywało niegdyś sprawą o charakterze politycznym.

Projekt zmian przewiduje również m.in. przesunięcie maksimum kompetencji do Rad Wydziałów, na których przeprowadzane są postępowania, skrócenie czasu oczekiwania na recenzję (zdarzało się, że zainteresowany tracił pracę na uczelni z powodu niedotrzymania terminu podniesienia kwalifikacji, ponieważ latami czekał, aż recenzent znajdzie dla niego czas). Zwiększą się także wymagania co do liczby naukowców zatrudnionych w jednostkach uprawnionych do przeprowadzania przewodów doktorskich i habilitacyjnych.

Projekt Komisji będzie konkurował z dwoma innymi, w tym także z propozycją przygotowaną pod przewodnictwem prof. Barbary Kudryckiej w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Czas pokaże, na ile efekt końcowy będzie kompromisem między wszystkimi opcjami, a na ile przeformowaniem jednej.

Tymczasem do Komisji spływają dokumenty przyszłych doktorów, doktorów habilitowanych i profesorów, które gromadzone są w teczkach i przechowywane w przepastnym archiwum w Pałacu Kultury i Nauki w Warszawie. A ponieważ bywa, że dołącza się tam także opinie o kandydacie przekazane Komisji przez „życzliwych” różnej proveniencji, lektura teczek, zwłaszcza własnej, studiowanej po latach, jest – jak zapewnił profesor – niezwykle ciekawa. ◀

LSG

Od lewej: T. Kaczorek, M. Tukiendorf, T. Boczar, M. Łukaniszyn, J. Skubis

III edycja konkursu
imienia Julka Cyperlinga
na najlepszy reportaż
w roku akademickim 2009/2010

świat w zbliżeniu.
ukryte w szufladzie

Nagroda główna:
tytuł Najlepszego Reportażu
w Roku Akademickim 2009/2010 oraz 5000 PLN

Rokrocznik jest
do czytania oraz kłódką podążającą

Temat Rokrocznik jest domowy, ale musi być zgodny z metafizycznym rytmem
„Świat w zbliżeniu, ukryte w szufladzie”

Organizatorem konkursu jest Wyższa Szkoła Pedagogiczna w Andrzeju
ul. Berneckiego 113, 50-542 Andrzej

Termin nadsyłania prac upływa 22 maja 2010
informacja: data@wsp.edu.pl

Regulamin Konkursu:
wsp.edu.pl

Patronat: **GAZETA** gazeta.edu.pl

Z życia uczelni

JUBILEUSZ CORAZ BLIŻEJ

Powołany uchwałą Senatu Politechniki Opolskiej, na posiedzeniu w dniu 19 listopada 2008 r. Komitet Obchodów 45-lecia Powstania Uczelni – przypomnijmy jubileusz przypada w roku 2011 – któremu przewodniczy rektor, prof. **Jerzy Skubis**, a w składzie którego znaleźli się przedstawiciele jednostek organizacyjnych uczelni, spotkał się w ubiegłym roku na czterech posiedzeniach roboczych. Jednym z pierwszy efektów pracy gremium była decyzja o wyborze patrona obchodów jubileuszu i sposobie jego wyłonienia. Uznano, że najlepiej sprawdzi się forma konkursu, toteż wkrótce na stronie uczelni ukazała się informacja o sposobie i terminie zgłaszania propozycji. Konkurs adresowany był do pracowników, studentów, absolwentów i sympatyków Politechniki Opolskiej, a *postać patrona winna mocować Politechnikę w wielowiekowej tradycji akademickiej i nawiązywać do wartości zawartych w akademickim etosie i wartości humanistycznych. Patron winien być postacią godną najwyższego szacunku, którego zalety są znane i uznawane przez ogół społeczeństwa. Życie i dokonania patrona powinny być związane ze środowiskiem akademickim i szlachetnymi kartami historii Polski* – jak przeczytać można było w informacji o warunkach konkursu. Wkrótce zaczęły napływać kandydatury – dodajmy – bardzo znaczne, a idea wyboru patrona zaktywizowała środowisko.

Równoległe trwały prace komitetu nad przygotowaniem kalendarza imprez jubileuszowych. Mnogość i różnorodność propozycji zgłaszanych z poszczególnych wydziałów skłoniła członków komitetu do wyboru przedsięwzięć o charakterze ogólnouczelnianym, pozostawiając wydziałom możliwość organizacji wydziałowych imprez jubileuszowych.

Zamykające rok prac komitetu grudnia posiedzenie (odbyło się 8 grudnia w nowo wyremontowanych pomieszczeniach akademicka Sokrates) przyniosło kilka istotnych postanowień. Przede wszystkim przyjęto harmonogram obchodów jubileuszu, finał znalazł także konkurs na patrona obchodów 45-lecia. Nie obyło się przy tym bez dyskusji nad jego wyborem, bo wśród zgłoszonych kandydatów znalazły

się zarówno osoby żyjące (Jerzy Buzek) i bardzo związane tylko z jednym z wydziałów uczelni (prof. Antoni M. Plamitzer). W rezultacie, po starannym rozważeniu wszystkich zgłoszonych propozycji rektor postanowił, przychyłając się do opinii gremium, wybrać na patrona obchodów jubileuszu 45-lecia postać św. Jana z Kęt, pozostawiając każdemu z wydziałów możliwość wyboru własnego patrona i sposób jego uhonorowania. Kandydaturę świętego wraz z biografią kandydata zgłosił ks. prof. **Tadeusz Dola** z Wydziału Teologicznego UO pisząc m.in. w uzasadnieniu: Szacunek, jakim Jan z Kęt cieszył się za życia i jakim w wielu kręgach akademickich otaczany jest dzisiaj, stanowi – w moim przekonaniu – uzasadnioną podstawę, by zaproponować go jako patrona obchodów 45-lecia Politechniki Opolskiej. Inne kandydatury zgłoszone w konkursie to:

Antoni M. Palmiter, wybitny uczony, współzałożyciel i dziekan Wydziału Elektrycznego,

Oswald Mateja, wybitny naukowiec, dziekan Wydziału Budownictwa i rektor uczelni

Theodor Kałuża, urodzony na Pasięce w Opolu, wybitny matematyk i fizyk, który wprowadził do fizyki 5 wymiar (przestrzenie Kałuży-Kleina) a w istocie sformułował problem jednolitej teorii pola w fizyce.

Włodzimierz Burzyński, profesor Politechniki Lwowskiej i Śląskiej, autor hipotezy wyłączeniowej w mechanice.

Richard Courant, słynny matematyk urodzony w Lublińcu.

Martin Kutta, matematyk, fizyk, współtwórca teorii lotu urodzony w Byczynie.

Jan Mikusiński, matematyk, twórca teorii dystrybucji i Operatorów Mikusińskiego.

Wacław Olszak, urodzony w Karwinie, twórca anizotropowej teorii plastyczności.

Edmund Sperner, topolog urodzony w Prusinowicach.

Stanisław Szczepanowski, inżynier, przedsiębiorca naftowy, do Sejmu Krajowego galicyjskiego,

Witelon (Witelo, Vitelo) średniowieczny przyrodnik, matematyk, filozof uczonego rodem ze Śląska, autor dzieła z zakresu optyki, które rozwinął Jan Kepler

Werner Ryszard Kirchner, jeden z dwóch Polaków pracujących przy projekcie Apollo, urodzony w Opolu,

Stefan Drzewiecki, inżynier wynalazca

(m.in. cyrkiel do przekrojów stożkowych, regulator silników parowych, automatyczny sprzęg do wagonów)

Jerzy Buzek, naukowiec, premier rządu, przewodniczący Parlamentu Europejskiego.

Podajemy także wypracowane przez komitet kalendarium obchodów jubileuszu uczelni:

- Styczeń/luty – Jubileuszowy Bal Politechniki Opolskiej
- Marzec – wydanie publikacji: *Twórcy opolskiej uczelni technicznej* pod red. Prof. Ryszarda Rojka
- Kwiecień – wydanie publikacji: *Kto jest kim na Politechnice Opolskiej, AD 2011*
- 4 maja – Święto Politechniki Opolskiej
- Czerwiec – wystawa jubileuszowa na opolskim rynku: *45 lat Politechniki Opolskiej*
- Lipiec/sierpień – wydanie płyty Orkiestry Politechniki Opolskiej oraz płyty Chóru Akademickiego Politechniki Opolskiej
 - wydanie publikacji: *Politechnika Opolska w wydawnictwach filatelistycznych*
 - edycja okolicznościowej przywieszki do znaczka pocztowego
- Wrzesień – XIX Zjazd Redaktorów Gazet Akademickich
 - XX lecie *Wiadomości Uczelnianych* – sesja popularno-naukowa
 - Promocja książki pt. *Wywiady w dwudziestolecie.....* ujmującej najciekawsze wywiady z *Wiadomości Uczelnianych*
 - Wydanie albumu artystycznego: *Politechnika Opolska w rysunku*
- Październik – otwarcie muzeum
 - odsłonięcie płyty/obelisku/rzeźby św. Jana z Kęt, sesja naukowa: *Uczony i święty – Jan z Kęt patronem obchodów 45-lecia*
 - **uroczysta jubileuszowa inauguracja roku akademickiego w Politechnice Opolskiej – hala sportowa w II kamпусie przy ul. Prószkowskiej 76**
 - msza św. w intencji pracowników i studentów Politechniki Opolskiej,
 - wydanie przez Poczta Polską okolicznościowego kasownika pr
 - Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych
- Listopad – msza św. w intencji zmarłych pracowników WSI w Opolu i Politechniki Opolskiej ◀ kd

ALINA ŚWIEŻY-SOBEL PO PROSTU ŚWIĘTY...

Św. Jan Kanty – wykształcony, pracowity, wymagający wiele od siebie nauczyciel i kapłan, uparcie upominający się o wierność Chrystusowi w każdym codziennym uczynku, pokorny mędrzec – to święty, który na chwałę ołtarzy zasłużył sobie całym długim życiem. Na pozór nie było w nim niczego szczególnego, zabrakło nagłych zwrotów, bardzo dramatycznych doświadczeń, męczeństwa...

Choć rozpoczął studiować dopiero w 23. roku życia, jako zdobywca wiedzy osiągnął duży sukces: szybko uzyskał tytuły bakałarza i magistra sztuk wyzwolonych. Kontynuując studia teologiczne dołączył do swego dorobku tytuły: bakałarza, magistra i doktora teologii. Zrobił to już jako wykładowca Akademii Krakowskiej i uczony o bardzo szerokim wachlarzu zainteresowań. Wychował całe pokolenia studentów. Był wiele lat dziekanem. Pozostawił po sobie wyjątkową spuściznę w postaci własnoręcznie przepisywanych dziesiątków prac i traktatów naukowych – łącznie około 14 tysięcy stron (!). W ludzkiej pamięci zapisał się jednak przede wszystkim jako dobry, wrażliwy, współczujący innym człowiek. Taki jest św. Jan Kanty jako bohater licznych poświęconych mu przez potomnych opowieści.

ŚWIĘTY NA ULICY

Wiele z opowiadanych o Kantym historii rozgrywa się w drodze. Jedna z najpopularniejszych mówi o ubogiej służącej, którą spotkał zapłakaną, gdy stłukła dzban z mlekiem w drodze na targ. Cudownie naprawiony dzban za sprawą Mistrza z Kęt napelnił się ponownie, chroniąc dziewczynę przed przykrościami. Inne przedstawiają Jana Kantego, który nie potrafi przejść obojętnie obok marznącego na ulicy biedaka i przyodziewa go własnym płaszczem, oddaje jedyne buty. W zapisanym przez ks. Piotra Skargę żywocie Kanty pojawia się też jako pielgrzym napadnięty przez rabusiów, żądających od niego pieniędzy. Kiedy, już po odejściu napastników, znalazł ukryte w ubraniu monety, o których wcześniej zapomniał, sam pobiegł za nimi, by – zgodnie z wcześniejszą deklaracją – oddać rzeczywiście wszystko, co miał. Tak zdumiał swoją uczciwością złodziei, że oddali mu ze skruczą zabrane wcześniej pieniądze.

Święty z Kęt zaskakuje nie tylko jako bohater opowiadanych o nim legend. Swoich współczesnych uczony profesor zaskakiwał prostotą i pokorą, dziwił – dzieląc się własnym posiłkiem z głodnym żebrakiem. Niejednokrotnie zdumiał rozstrzygnięciami

problemów, z jakimi zwracali się do niego spowiednicy. Doradzał na przykład, by zadośćuczynieniem za zdobycie pieniędzy w drodze hazardu było rozdanie ich biednym, nie zaś przegranym w grze, gdyż ci ostatni też powinni zostać ukarani za udział w szkodliwej moralnie praktyce.

Swoją zgodnością życia z Ewangelią zaskakuje do dziś jako przewodnik na drodze do świętości. „Byłem zaskoczony – przyznaje Krzysztof, student Instytutu Teologicznego im. św. Jana Kantego w Bielsku-Białej – kiedy w ubiegłym roku, przygotowując wraz z kolegami prezentację postaci Patrona, odkryłem, jak bardzo aktualne są wskazówki, które sformułował własnym życiem, gorliwą pracą nad pogłębianiem wiedzy i świętości”. Pewnie dlatego przygotowany przez studentów program przybrał nietypową w hagiografii formę dynamicznego radiowego serwisu informacyjnego, złożonego z sensacyjnych doniesień na temat dokonań św. Jana z Kęt.

„Kiedyś przybyli do Krakowa pielgrzymi z Chicago, z tamtejszego kościoła pw. św. Jana Kantego. Chcieli dowiedzieć się czegoś o zupełnie nieznanym im postaci z kościelnego obrazu, który prawdopodobnie zabrali ze sobą do Ameryki polscy emigranci – wspomina ks. Gasidło. – Ogromnie się ucieszyli, kiedy odkryli, jaki był św. Jan Kanty. Od tej pory przyjeżdżają do jego grobu regularnie, chcą go naśladować, a u siebie założyli bractwo jego imienia”.

NA SPOTKANIE ŚWIĘTOŚCI I MĄDROŚCI

Życiowa wędrówka Jana Kantego obejmowała m.in. kilkakrotne pielgrzymki do Rzymu, a także do Ziemi Świętej. Najczęściej jednak można go było spotkać na krakowskiej ulicy św. Anny. Tu, pod ósemką, przez lata mieszkał w Collegium Maius, tędy codziennie przechodził do pełniącej rolę kościoła uniwersyteckiego świątyni św. Anny, w której po osiemdziesięciu trzech latach pracowitego życia został pochowany.

Przemierzający dziś w pośpiechu ulicę św. Anny turyści i przechodnie musieliby zatrzymać się, aby móc ogarnąć jednym spojrzeniem sylwetki mijanych równocześnie budowli stojących z obu stron ulicy: gmachu Collegium Maius i kolegiaty św. Anny. Takie spojrzenie jest potrzebne, gdyż byłoby symbolicznym krokiem zbliżającym do Mistrza z Kęt – człowieka, któremu udało się harmonijnie połączyć w swoim życiu poszukiwanie wiedzy i świętości.

„Tutaj, między uczelnią a świątynią, kształtowała się jego osobowość. Tutaj dojrzał jako człowiek uczony i jako kapłan, tutaj uświęcał siebie i prowadził do Boga innych

– podkreśla ks. prałat Władysław Gasidło, obecny proboszcz akademickiej kolegiaty św. Anny w Krakowie. – Wszechstronne zainteresowania profesora Kantego, odzwierciedlone choćby w bogatej bibliotece prywatnej uczonego, nie przesłoniły kapłanowi Kantemu spraw ducha. Żył wielkie nabożeństwo do Męki Pańskiej, z której czerpał siły do okazywanego na co dzień miłosierdzia. Dlatego też dzisiaj grób Świętego w kościele św. Anny znajduje się naprzeciwko ołtarza Zdjęcia z krzyża, przypominając o tej adoracji św. Jana dla tajemnicy Męki Pańskiej”.

Jako uczony św. Jan Kanty zafascynował nie tylko wytrwałego badacza jego spuścizny rękopiśmiennej, profesora Romana Zawadzkiego, któremu jako jednemu z pierwszych udało się dotrzeć do zachowanych w bibliotece watykańskiej rękopisów i pierwszemu dokonać analizy zawartości kodeksów Kantego. Źródłem tej fascynacji była nie tylko niewiarygodna wręcz systematyczność Kantego-kopisty, ale wykazane w doborze przepisywanych dzieł bogactwo zainteresowań. Obok traktatów teologicznych, m.in. autorstwa św. Tomasza z Akwinu, kazań, pism soborowych, komentarzy do Ewangelii w 29 kodeksach św. Jana Kantego znalazły się też dzieła filozoficzne, komentarz do „Fizyki” i „Analityk” Arystotelesa czy wykład gramatyki Aeliusa Donata. O odwadze i otwartości umysłu świadczą mogą dwa traktaty husyckie, które św. Jan Kanty przepisał, opatrując adnotacją, iż należy czytać je z wielką ostrożnością.

Zachowane księgi potwierdzają opinię, iż na drodze do świętości Jan Kanty nie zaniedbał pracy nad własnym umysłem, a zapisując myśli innych autorów miał na względzie przekazanie ich innym.

PRAWDA O ŚWIĘTYM Z KĘT

Bardzo niewiele wiemy o wczesnych latach życia młodzieńca, który w 1413 roku, prawdopodobnie 16 października, zapisany został w księdze słuchaczy Uniwersytetu Krakowskiego jako Johannes de Canti, czyli mieszczanin Jan z Kęt. Jednego możemy być jednak pewni: kiedy opuszczał rodzinne Kęty, z pewnością nie przypuszczał, jakie po latach spory będą towarzyszyć określeniu miejsca, z którego na swą studencką drogę wyruszył. Skromny i pokorny św. Jan nigdy nie uznał za stosowne zajmować się przesadnie szczegółowo swą własną osobą. Pozostawił ślady swej tożsamości, podpisując się jedynie kilkadziesiąt razy w rękopisach innych autorów, systematycznie przez czterdzieści lat przepisywanych na potrzeby własnej biblioteki naukowej. Joannes de Kanthi, Kanty lub Canthy to najczęstsze

podpisy, w kilku miejscach uzupełnione o określenie czasu sporządzenia kopii. Zasada, iż mieszczenie nie dziedziczyli wówczas nazwisk, a przy imieniu podawali miejsce swego pochodzenia, pozwala przyjąć, iż urodzony 24 czerwca 1390 roku św. Jan Kanty przyszedł na świat w Kętach.

Tu właśnie, według podania, w miejscu, gdzie stał dom jego rodziców, w 1648 roku książę Sykstus Lubomirski zbudował kaplicę św. Jana Kantego. W 1715 roku kaplicę zastąpił nieduży barokowy kościół pw. św. Jana z Kęt, w którym do dzisiaj czciciele Świętego mogą modlić się przed obrazem patrona, oddawać cześć jego relikwiom. Tu znajduje się również woskowa figura Kantego w stroju profesorskim, ufundowana z okazji kanonizacji w 1767 roku przez profesorów Akademii Krakowskiej, przybywających z pielgrzymką do Kęt, miejsca urodzenia swego świętego poprzednika.

W rozmaitych opracowaniach biografii Świętego pojawiły się jednak i inne teorie na temat pochodzenia i tożsamości uczonego. Sporo zamieszania wywołał błąd, wynikły ze złej interpretacji pracy XVII-wiecznego kopisty, który przepisywał rękopisy Kantego. Włączony do jednej z ksiąg tekst autorstwa Jana z Warty potraktowano bowiem po przepisaniu jako dzieło własne Kantego, przez niego samego podpisane. „To była zwyczajna pomyłka – tłumaczy ks. prał. Władysław Gasidło. – Dla usprawiedliwienia trzeba powiedzieć, że do dyspozycji badaczy pozostawały jedynie owe kopie oryginalnych rękopisów Kantego, gdyż oryginały zabrano z Krakowa do Rzymu, do zbadania podczas procesu kanonizacyjnego, i następnie pozostały w archiwach watykańskich”. Rękopisy uznawano przez długie lata za zaginione i natrafiono na nie dopiero podczas reorganizacji Kurii Rzymskiej na początku lat 70. dwudziestego wieku, kiedy przejrano archiwa zniesionej wówczas Kongregacji Obrzędów, zajmującej się kiedyś procesami kanonizacyjnymi. Odnalezione tam kodeksy zbadał prof. Zawadzki, stwierdzając kilka ważnych dla ustalenia prawdy okoliczności. Jedną z nich był fakt, że Jan Kanty, przepisując księgi dla własnych potrzeb naukowych i kaznodziejskich, posługiwał się gotykiem i nie dbał przesadnie o staranność zapisu – nie był przecież zawodowym kopistą. Okazało się, że widoczne gołym okiem różnice w charakterze pisma Jana Kantego i Jana z Warty wykluczają podejrzenia, iż teksty pisała jedna osoba. Znów zwyciężył pogląd Świętego, że najważniejsze jest wytrwałe i uczciwe dążenie do prawdy. Tego uczył swych studentów profesor Jan z Kęt, tego uczy św. Jan Kanty...

PATRON MĄDRY I MIŁOSIERNY

Jak mówił kiedyś w kościele św. Anny krakowski metropolita kardynał Wojtyła, potrzeba nam tego patronatu, trzeba nam do tego Świętego wracać. Powtarzał tę myśl w tym samym miejscu podczas spotkań ze światem akademickim już jako Papież, dający się niewątpliwie zaliczyć do grona naśladowców Kantego. Do kręgu pozostającego pod wpływem Świętego trzeba włączyć jego najważniejszych podopiecznych: uczonych i studentów, w tym zwłaszcza oddające się pod jego opiekę środowiska akademickie Papieskiej Akademii Teologicznej w Krakowie czy Instytut Teologiczny w Bielsku-Białej. Św. Jan Kanty jest też patronem Polski, miasta Krakowa, a także współpatronem powstałej kilka lat temu diecezji bielsko-żywieckiej.

Szeregi czcicieli powiększają proszący dziś u jego grobu o specjalne wstawiennictwo w intencji rodzin, matek oczekujących potomstwa, chorych i umierających, więźniów, pokrzywdzonych. Dołączają do tego grona nauczycielskie i uczniowie kolejnych szkół, które bądź wracają do wcześniej nadanego im imienia Świętego, bądź obierają je sobie po raz pierwszy, znajdując w nim inspiratora na drodze poszukiwania prawdy.

Kiedy umierał w Wigilię Bożego Narodzenia 1473 roku, zamknęła się lista jego miłosiernych uczynków i wykonanych prac. Otworzyła się natomiast ogromna skarbnica łask, jakie wyjednał u Boga opiekun przygnębionych i potrzebujących, pracowity patron ludzkiego szczęścia.

Św. Jan Kanty urodził się w Kętach niedaleko Oświęcimia 24 czerwca 1390 roku. Studia filozoficzne i teologiczne odbył w Akademii Krakowskiej, a następnie, w latach 1421-29, był rektorem szkoły bożogrobców w Miechowie. Odbył pielgrzymki do Rzymu i Ziemi Świętej. Od 1429 r. przez ponad 50 lat pracował jako profesor Akademii Krakowskiej, wykładając filozofię i teologię. W grudniu 1439 r. został kanonikiem kolegiaty św. Floriany w Krakowie, otrzymując równocześnie sprawowane bardzo krótko probostwo w Olkuszu. Zaszły jako wytrwały kopista, w 29 kodeksach przepisując na własny użytek m.in. pisma Ojców Kościoła, św. Augustyna, św. Tomasza, a także Arystotelesa. Dobór kopiowanych dzieł pozwala zaliczyć go do grona przedstawicieli humanizmu chrześcijańskiego. Zmarł 24 grudnia 1473 r. Pochowano go w kolegiacie św. Anny w Krakowie. Szybko rozwijał się kult św. Jana Kantego, patrona studiującej młodzieży, nauczycieli i pracowników nauki, a do jego grobu pielgrzymowali wierni z różnych stron kraju, potwierdzając łaski uzyskanych uzdrowień.

Wśród pielgrzymów był m.in. król Jan III Sobieski, dziękujący za wyproszone u grobu Świętego zwycięstwo pod Wiedniem. W 1737 r. papież Klemens XII ogłosił Jana z Kęt patronem Polski. Beatyfikowany został przez papieża Innocentego XI w 1680 r., a w lipcu roku 1767 papież Klemens XIII kanonizował go, podkreślając zwłaszcza zgodność kapłańskiego nauczania z życiową postawą św. Jana z Kęt. Po kanonizacji największe uroczystości ku czci Świętego odbyły się w Kętach – miejscu urodzenia oraz w Krakowie. ◀

opr. ab/ab

Copyright © by Gość Niedzielny (31/2000)

OBRAZ ŚW. JANA Z KĘT TRAFIŁ NA POLITECHNIKĘ

Św. Jan Kanty, Patron Polski i Młodzieży Uczącej się
Obraz z czasów kanonizacji Świętego, zachowany w kościele akademickim św. Anny w Krakowie

Niespodziewanym efektem spotkania opłatkowego środowiska akademickiego, które odbyło się 7 stycznia br. na zaproszenie Wielkiego Kanclerza Wydziału Teologicznego ks. bpa **Andrzeja Czai** okazało się przekazanie Politechnice Opolskiej oleodruku przedstawiającego św. Jana z Kęt. Stało się tak za sprawą informacji, przekazanej przez rektora **Jerzego Skubisa**, a wplecionej w noworoczne wystąpienie o wyborze na patrona obchodów 45-lecia uczelni tego właśnie świętego. Poruszony tą wiadomością jeden z uczestników opłatka, dr **Jan Perkowski** postanowił podarować uczelni przedstawiający świętego oleodruk, który przed laty otrzymał od swojej matki **Ireny Perkowskiej**. Załatwienie tej sprawy rektor zlecił Działowi Promocji i Kultury i już wkrótce po przygotowaniu niezbędnych formalności oleodruk został formalnie przekazany Politechnice Opolskiej, a

J. Perkowski

odebrała go szefowa promocji, przekazanie udokumentował także uczelniany fotograf.

O reprodukcję obrazu św. Jana Kantego, który znajduje się przy konfesji świętego w akademickiej Kolegiacie św. Anny w Krakowie wystarała się w 1946 roku matka dr Perkowskiego dla syna Jana, dla którego święty jest obranym mu przez rodziców patronem. Wkrótce obrazek patrona zawisnął na ścianie dość skromnego lokum – jak zauważa pan Jan. W kolejnych latach rodzina kilkakrotnie przeprowadzała się zajmując coraz skromniejsze mieszkania, nie bardzo więc można było eksponować na ścianie wizerunek świętego Jana. W obecnym mieszkaniu, na mansardowych ścianach, także trudno zawiesić obrazek, który towarzyszył rodzinie od lat. *Dlatego dowiedziawszy się podczas spotkania opłatkowego 7 stycznia br. w muzeum diecezjalnym, że mój patron wybrany został na patrona obchodów 45-lecia Politechniki Opolskiej pomyślałem, że będzie to dobry i stosowny prezent dla tych uroczystości i z taką intencją postanowiłem ofiarować go Politechnice Opolskiej – dodaje dr Perkowski.*

Darczyńca, dr Jan Perkowski urodził się 1934 roku w Warszawie. Ojciec był pracownikiem polskiej dyplomacji, w roku urodzenia syna kierował referatem bałtyckim w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, a w następnych latach był zastępcą Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Wolnym Mieście Gdańsku. W 1939 roku rodzina została zmuszona do rozstania z ojcem, z którym więcej nie miała się już spotkać, ponieważ został zamordowany przez Sowietów w 1942 na Wileńszczyźnie. Wraz z matką i młodszym bratem przeszedł typowe wojenne koleje losu, choć – jak zauważa – poza śmiercią ojca nie doświadczyli na szczęście ani głodu ani innych bardzo drastycznych przeżyć. Po wojnie matka pana Jana, która przed wojną nie pracowała została nauczycielką, najpierw w Skale koło Ojcowa potem w szkole w Pomorzanach koło Olkusza. Doświadczała w tamtym czasie ustrojowych represji. Z początkiem lat 1950. wyrzucana z nauczycielstwa zarabiała na życie jako inkasentka za energię elektryczną na peryferiach Olkusza. Ponieważ trudno jej było utrzymać dwóch chłopców, mały Janek oddany został

w 1947 r. do Państwowego Zakładu Wychowawczo-Naukowego im. Tadeusza Kościuszki w Krzeszowicach. Do zakładu, w którym przebywało około 300 do 350 dziewcząt i chłopców przyjmowano dzieci i młodzież osierocone podczas wojny przez jedno lub oboje rodziców. Z tego zakładu wyszło wiele wybitnych osób, na przykład wspaniały człowiek prof. dr Jan Zaleski ojciec ks. Tadeusza Isakowicza-Zaleskiego, znanego działacza społecznego. Po zdaniu matury Jan Perkowski rozpoczął studia chemii w Uniwersytecie Jagiellońskim, które ukończył w 1955 roku. Po dwuletnim okresie asystentury w Polskiej Akademii Nauk w Krakowie porzucił małe pokójki w Krakowie i przeniósł się do Kędzierzyna, gdzie w krótkim czasie otrzymuje mieszkanie, do którego sprowadzić może wreszcie matkę i młodszego brata. Kilka lat później, w 1961 Jan Perkowski ożenił się z Marią Gilewiczówną pochodzącą ze Starego Sambora koło Lwowa i razem dochowali się trójki wykształconych dzieci – podkreśla z dumą. W 1973 roku pan Jan doktoryzował się w Politechnice Śląskiej w Gliwicach, a promotorem rozprawy był prof. dr hab. inż. Marian Taniewski. Przed kilkoma dniami dr Perkowski był gościem niezwyklej ceremonii, został bowiem zaproszony przez prof. Taniewskiego na obchody uroczystego odnowienia jego doktoratu po 50 latach.

Dr Jan Perkowski liczy na to, że wizerunek jego patrona, św. Jana Kęty, patrona Polski i młodzieży uczącej się – jak głosi podpis pod oleodrukiem znajdzie godziwe miejsce na uczelni. ◀ *Oprac. kd*

GWIAZDKI Z LODU I PIERNIKÓW

Przy pięknej choince i dekoracjach z lodowych gwiazdek, które niespodziewanie wymalował na szybach mróz, pracownicy Politechniki Opolskiej spotkali się na tradycyjnym opłatku, w holu Łącznika, 16 grudnia. Gospodarz spotkania rektor **Jerzy Skubis** złożył wszystkim serdeczne życzenia i wznosił toast za pomyślność w 2010 roku, podkreślając, że wszyscy pracownicy – niezależnie od zajmowanego stanowiska tworzą jedną wspólnotę, nie tylko od święta. Spotkanie poprowadziła **Krystyna Duda**, szefowa organizującego imprezę Działu Promocji i Kultury. Obok okolicznościowego wystąpienia rektora uczestnicy „opłatka” wysłuchali koncertów obu, z roku na rok coraz lepszych, uczelnianych formacji muzycznych, a więc kolęd Chóru Akademickiego **Ludmiły Wociał-Zawadzkiej** oraz orkiestry **Przemka Ślusarczyka**, a potem także koncertu życzeń, w który zamieniło się po chwili świąteczne spotkanie.

Na wszystkich czekały zdobione lukrem pierniki i praliny, na niezmotywowanych lampka wina, na kierowców soki, a na tych, którzy zagapili się z odbiorem kalendarza politechniki na 2010 r. – tenże.

Mamy nadzieję, że nie tylko kalendarze zostaną nam z tego spotkania na cały rok, ale przede wszystkim serdeczność życzeń, które składane w kularach przez bliskich i dalszych współpracowników, będą promieniować na nas do następnego spotkania opłatkowego. Obyśmy spędzili je w tym samym gronie! ◀ *LSG*

Z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku na adres Rektora Politechniki Opolskiej nadeszły życzenia dla całego środowiska akademickiego od 179 osób i instytucji. Za nadesłane życzenia rektor prof. Jerzy Skubis składa serdeczne podziękowania. ◀

AKADEMICKI OPŁATEK

Aula Wydziału Teologicznego mieszcząca się w budynku Muzeum Diecezjalnego była miejscem dorocznego, cieszącego się uznaniem środowiska – akademickiego opłatka. Tym razem pracownicy i rektorzy opolskich uczelni oraz duchowieństwo zgromadzili się 7 stycznia. Po raz pierwszy w spotkaniu z opolskim światem akademickim wziął udział ordynariusz opolski, ks. biskup **Andrzej Czaja**, wielki kanclerz Wydziału Teologicznego, któremu towarzyszyli biskupi pomocniczy **Jan Kopiec** i **Paweł Stobrawa**, a także biskupi diecezji gliwickiej w osobach **Gerarda Kusza** i **Jana Wiczorka**. Gośćmi akademickiego opłatka są tradycyjnie władze miasta i regionu, w tym roku byli to marszałek **Józef Sebesta**, wicewojewoda **Antoni Jastrzębski** oraz wiceprezydent Opola **Janusz Kwiatkowski**. Do tradycji akademickich spotkań należą wystąpienia rektorów poprzedzające wzajemne życzenia obecnych, a pełniący rolę gospodarza dziekan ks. prof. **Stanisław Rabiej** zadbał by wszystko przebiegło zgodnie z ustalonym zwyczajem. Prof. **Krystyna Czaja**, rektor Uniwersytetu Opolskiego winszując aby nowy rok obfitował we wszystko co dobre – przedstawiła także najważniejsze osiągnięcia uczelni w minionym roku, eksponując uzyskanie przez uczelnię 12 uprawnień doktorskich co definitywnie zamyka kwestię prawa do nazwy uniwersytet, jak również liczne inwestycje, ważne konferencje naukowe i dobry wynik rekrutacji na studia. Następnie głos zabrał

Uczestnicy oplatka

rektor Politechniki Opolskiej, prof. **Jerzy Skubis**, a swoje wystąpienie osnuł wokół cnót, które uosabia postać św. Jana z Kęt wybrana niedawno na patrona obchodów 45-lecia Politechniki Opolskiej. (wystąpienie rektora J. Skubisa prezentujemy obok). W równie ciepłym tonie do obecnych zwrócił się prof. **Marian Duczmal**, rektor Wyższej Szkoły Zarządzania i Administracji zauważając, że dobrych życzeń nigdy za wiele i podkreślając w swojej wypowiedzi życzenia dobrych relacji uczelni z regionem i warunków pozwalających na ich spełnienie.

Z dużym zainteresowaniem wszyscy oczekiwali na wystąpienie biskupa ordynariusza A. Czai mając zapewne w pamięci piękne oracje arcybiskupa Nossola. Biskup Czaja rozpoczął od przekazania życzeń swego nauczyciela i poprzednika, a swoje wystąpienie osnuł wokół symboliki orędzia jakim są znaki wypisywane na drzwiach domów odwiedzanych z kołędą.

Pogratulował środowisku sukcesów i życzył błogosławieństwa Chrystusa na cały 2010 rok. Nawiązał także do wartości korzeni chrześcijaństwa zwłaszcza wobec fali laicyzacji dotykające współczesne społeczeństwa. Niech liturgia chrztu św. Obchodzona w przyszłą niedzielę będzie dla was wskazówką – dodał i zakończył swoje wystąpienie wezwaniem – otworzymy się na Słowo Boże. Przygotowane na spotkanie oplatki pobłogosławił biskup z Gliwic Jan Wieczorek i przekazując obecnym ciepłe słowa życzeń: kto dzieli się oplatkiem – ten dzieli się chlebem, kto dzieli się chlebem ten dzieli się miłością i ma pokój w sercu i tego wam życzę – zakończył. Wobec czego wszyscy przystąpili do składania sobie najlepszych życzeń na nowo rozpoczęty rok.

Spotkanie środowiska akademickiego przy oplatku jest także okazją do wysłuchania krótkiego koncertu. W tym roku rolę tę powierzono pani **Gabrieli Denderze**, która wykonała na organach kilka kołęd prezentując równocześnie instrument, dotychczas niewykorzystywany na akademickich spotkaniach. I zwyczajowo, na zakończenie uczestnicy zaproszeni zostali na smakowity poczęstunek do znajdującego się nieopodal refektarza. ◀

kd

PRZEMÓWIENIE OPŁATKOWE JM REKTORA PO, PROF. JERZEGO SKUBISA

Eminencjo Księżę Biskupie,
Panie Marszałku,
Panie Wojewodo,
Panie Prezydencie,
Magnificencje,
Koleżanki i Koledzy,

Czas Bożego Narodzenia jest czasem wyjątkowym jednoczenia ludzi. Ta atmosfera obejmuje także nasze środowisko akademickie. To także czas obudowany tradycją i zwyczajami, do których zalicza się składanie życzeń zdrowia i pomyślności w nowym roku. Od wielu dni składamy je i sami przyjmujemy.

Przy okazji dzisiejszego spotkania oplatkowego chciałbym w życzeniach podkreślić znaczenie kilku zasad, jakimi winniśmy się kierować w naszym środowisku akademickim.

Dla funkcjonowania i pozycji uczelni ważnych jest wiele elementów: funkcjonalne obiekty, dobrze wyposażone laboratoria i biblioteki, kadra profesorska, uprawnienia naukowe, trafnie dobrane kierunki studiów, stabilne prawo i przyzwoite finansowanie. Ale najważniejsze jest przyjęcie i przestrzeganie w środowisku akademickim etosu, zasad i wartości, wypracowanych i utrwalonych od czasów powstania w Bolonii i Padwie pierwszych uniwersytetów europejskich. Na tym kanonie wartości i zasad chrześcijańskich opiera się funkcjonowanie wszystkich uczelni akademickich do dnia dzisiejszego. Czego zatem winniśmy sobie życzyć?

Wierności w poszukiwaniu prawdy, otwartości na innych ludzi, inne poglądy, inne kultury, inne religie. Radości z tworzenia, z przekazywania wiedzy i kształtowania osobowości naszych studentów. Konsekwencji i wytrwałości w dążeniu do osiągnięcia celów. W działaniu – roztropności, odwagi i pracowitości, ale i pokory w ocenie własnych działań. Życzliwości oraz umiejętności współpracy w zespołach, na wydziałach i uczelni, ale też umiejętności współpracy między uczelniami. Dobrych relacji z naszymi studentami. To oni niedługo zajmą nasze miejsce i będą decydowali jaka będzie przyszłość naszych uczelni, regionu i Rzeczypospolitej.

Te życzenia kieruję do każdego osobście, zarówno do nauczycieli akademickich, pracowników administracyjnych, pracowników obsługi, a także do wszystkich naszych emerytów. Kieruję je do środowisk

akademickich naszych uczelni: Uniwersytetu, Państwowej Medycznej Wyższej Szkoły Zawodowej, Wyższej Szkoły Zarządzania i Administracji, Szkoły Wyższej im. Bogdana Jańskiego, Wyższej Szkoły Bankowej, Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Nysie i oczywiście do mojego środowiska politechnicznego.

Niech mi będzie wolno uszczegółowić je dwoma konkretami.

Zgoda i umiejętność współpracy środowiska akademickiego to wartość sama w sobie, ale i warunek dobrego funkcjonowania. W tym kontekście, nawiązując do dyskusji na temat ewentualnego włączenia w struktury politechniki, jako siódmego wydziału, Nauczycielskiego Kolegium Języków Obcych, po konsultacji z zainteresowanymi, pragnę poinformować, iż jako politechnika odstępujemy od tej inicjatywy, otwierając drogę do bezkonfliktowego poszukiwania innych rozwiązań organizacyjnych odnoszących się do tej jednostki. Pozostając do dyspozycji zainteresowanych i władz samorządowych, życzymy, aby przyjęte w przyszłości rozwiązanie dotyczące Kolegium, dobrze służyło młodzieży i regionowi opolskiemu.

Drugą kwestią jest wybór patrona obchodów 45-lecia istnienia naszej uczelni. Jubileusz ten przypada w następnym roku akademickim. Z radością pragnę poinformować Koleżanki i Kolegów, iż na patrona obchodów tego jubileuszu został wybrany św. Jan z Kęt, bardziej znany jak św. Jan Kanty.

Niech mi będzie wolno w uzasadnieniu przybliżyć sylwetkę tej postaci.

Jego postać wiąże się z początkami tradycji akademickiej w Polsce. W 1413 r. Jan Kanty zapisał się na studia filozoficzne na Uniwersytecie Jagiellońskim, gdzie po ich ukończeniu objął funkcję wykładowcy. Później studiował także teologię. Po uzyskaniu tytułu magistra teologii wykładał także tę dyscyplinę. Przez dwie kadencje był dziekanem Wydziału Filozoficznego; sprawował też urząd rektora Collegium Maius. Historyczne źródła pozwalają sądzić, że swą wiedzą i pracowitością przyczynił się do naukowego rozwoju Uniwersytetu Jagiellońskiego, który dzięki takim postaciom jak Jan Kanty stał się wiodącym ośrodkiem życia naukowego w Polsce.

Historycy wskazują, że pozostawał wierny etosowi akademickiemu. Zasadnicze składniki tego etosu to: prawda, dobro i piękno. Całe jego aktywne życie akademickie, a także pozostawione teksty świadczą o towarzyszącej mu potrzebie poszukiwania i odkrywania prawdy. Przekazywanie uczniom prawdy, również tej, którą się samemu udało

odkryć, to dla nauczyciela akademickiego podstawowy sposób czynienia dobra. Jan Kanty jednak na tym nie poprzestawał. Znany był też z materialnego wspierania ludzi potrzebujących, zwłaszcza studentów. W pamięci potomnych pozostał jako uczony pochylający się z troską nad tymi, którzy opieki potrzebują. Takim też przedstawia go ikonografia: ubranego w togę profesorską, otoczonego studentami i ubogimi.

Prawdę, dobro i piękno – te trzy zasadnicze składniki etosu akademickiego uczynił Jan z Kęt podstawowymi wartościami swego życia. Jako mistrz przekazywał swym uczniom szacunek do nich – swą postawą naukową, ideową i moralną. Pokazywał tym samym, że prawda, dobro i piękno to nie tylko wartości teoretyczne, że takie może być życie.

Jan Kanty już za życia wzbudzał powszechne uznanie otoczenia, a po śmierci otaczany był kultem, który rozwijał się i narastał. Opinia o jego przykładowym, świętym życiu została ostatecznie potwierdzona przez Stolicę Apostolską. W roku 1767 papież Klemens XIII ogłosił go świętym. Napisał: „Nikt nie zaprzeczy, że Jan Kanty, który w Akademii Krakowskiej przekazywał wiedzę zaczerpniętą z najczystszych źródeł, jest godny zaliczenia do wybranego grona znamienitych mężów, wyróżniających się wiedzą i świętością. Postępowali oni tak, jak nauczali [...]. W jego słowach i postępowaniu nie było fałszu ani obłudy: Co myślał, to i mówił. A gdy spostrzegł, że jego słowa, choć słuszne, wzbudzały niekiedy niezadowolenie, wtedy przed przystąpieniem do ołtarza usilnie prosił o wybaczenie, choć winy nie było po jego stronie”.

Szacunek, jakim Jan z Kęt cieszył się za życia i jakim w wielu kręgach akademickich otaczany jest dzisiaj, stanowił przesłankę przyjęcia go za patrona obchodów 45-lecia Politechniki Opolskiej.

Ten wybór, za który wdzięczny jestem komitetowi organizacyjnemu jubileuszu uczelni, zbiega się w czasie z jeszcze jednym ważnym dla polskiej kultury i duchowości – rozpoczął się proces wyniesienia na ołtarze ojca świętego Jana Pawła II. Wielokrotnie dawał on wyraz swojej bezgranicznej życzliwości dla środowiska akademickiego, dla nauki, tak pięknie związanej z wiarą. Najpełniej wyraża to encyklika Fides et Ratio – wiara i wiedza – dwa skrzydła ludzkich działań.

Życzę wszystkim, aby w tym 2010 roku te dwie wielkie postaci: św. Jan z Kęt i Jan Paweł II patronowały naszym działaniom i codziennej aktywności, a ich dzieła były drogowskazami dla naszych uczelni. ◀

SPOTKANIE NA TEMAT STRATEGII ROZWOJU SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

Społeczność akademicka Opola spotkała się wczoraj w Auli Politechniki Opolskiej z prof. dr. hab. inż. **Jerzym Woźnickim**, głównym autorem wydania „Strategia rozwoju szkolnictwa wyższego 2010–2020 – projekt środowiskowy”. Jak podkreślał prezes Fundacji Rektorów Polskich – największym bogactwem uniwersytetu jest jego służebność i to właśnie motto przyświecało pracom nad strategią.

J. Woźnicki

Przygotowany dokument ma być dowodem potwierdzającym to, że środowisko akademickie na sprawę zmian w systemie szkolnictwa wyższego, posiada własne poglądy – zaznaczał prof. Woźnicki. Jego zdaniem to dotychczasowy system szkolnictwa wyższego, nastawiony był na upowszechnianie wyższego wykształcenia. – Przed 20 laty jedynie 7% Polaków mogło pochwalić się wyższym wykształceniem, podczas gdy w krajach Unii ich liczba przekraczała 20% – przypominał profesor. Obecnie ok. 17% Polaków ma wyższe wykształcenie niestety dokonało się to kosztem dbania o stan badań naukowych na uczelniach – ubolewał prezes Fundacji Rektorów Polskich. Autor strategii przyznał, że polska nauka jest znacząco niedofinansowana. W porównaniu z innymi krajami Unii czy też w porównaniu z USA nakłady w przeliczeniu na jednego studenta są 5 do 6 razy mniejsze. Jeszcze gorzej wypadamy w przeliczeniu na jednego badacza – tutaj różnice sięgają nawet 100 razy. Pieniądze nie są jednak jedynym lekarstwem na poprawę sytuacji. Zdaniem wczorajszego gościa Politechniki Opolskiej, w polskim systemie szkolnictwa wyższego musi nastąpić poprawa jakości badań naukowych, potwierdzona dobrymi miejscami na międzynarodowych listach rankingowych, a także konsolidacja środków oraz racjonalizacja sieci szkół. Według profesora Woźnickiego liczba szkół wyższych w Pol-

sce powinna zmniejszyć się z obecnych 450 do ok. 250. Ten proces nie powinien jednak oznaczać utraty infrastruktury, która nadal powinna służyć studentom i naukowcom. Omawiany projekt strategii zakłada również tworzenie specjalnie finansowanych uczelni flagowych i badawczych, dopuszcza również możliwość korzystania z publicznych pieniędzy przez niepubliczne uczelnie. Wśród postulowanych zmian, znalazły się również: wprowadzanie niskich opłat za studia i łatwo dostępnych kredytów studenckich.

Spotkanie z Jerzym Woźnickim, głównym autorem „Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego 2010–2020”, odbywało się

Od lewej: T. Ceglecka-Zielonka, J. Kwiatkowski, T. Karol, Z. Wilimowska

pod hasłem: „Debata opolskiego środowiska akademickiego nad strategią rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce”. Jak podsumował prowadzący debatę rektor Politechniki Opolskiej prof. dr. hab. inż. **Jerzy Skubis** – spotkanie jest próbą przygotowania opolskiego środowiska na nadchodzące zmiany. ◀

Tomasz Ciecierski

LAUR DLA PROF. MARKA TUKIENDORFA

Podczas uroczystości wręczenia Platynowych, Złotych i Srebrnych Laurów Umiejętności i Kompetencji 2009, która odbyła się 7 stycznia 2010 r. w Filharmonii

Opolskiej, prorektor do spraw nauki Politechniki Opolskiej, prof. dr. hab. inż. Marek Tukiendorf został uhonorowany Srebrnym Laurem Umiejętności i Kompetencji w kategorii

**Uroczyste spotkanie
święteczno-noworoczne
pracowników
Politechniki Opolskiej,
16 grudnia 2009**

**Uroczyste wręczenie
dyplomów absolwentom
Wydziału Mechanicznego,
18 grudnia 2009**

**Spotkanie opłatkowe
środków akademickich
w Muzeum Diecezjalnym
w Opolu,
7 stycznia 2010**

**Konferencja „Rodzina
i społeczeństwo
w kulturze
środkowoeuropejskiej
i chińskiej”,
12-13 stycznia 2010**

Debata opolskiego środowiska akademickiego nad strategią rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce,
 prof. dr. hab. inż. Jerzy Woźnicki,
 prezes Fundacji Rektorów Polskich,
 14 stycznia 2010

Bal Sportowca,
 18 stycznia 2010

**Uroczyste wręczenie
dyplomów absolwentom
Wydziału Elektrotechniki,
Automatyki i Informatyki,
21 stycznia 2010**

**Uroczyste wręczenie
dyplomów na
Wydziale Budownictwa,
20 stycznia 2010**

Osoba lub Instytucja wspierająca rozwój gospodarki rynkowej lub edukująca na potrzeby firm.

Srebrne Laury, będące najwyższym wyróżnieniem regionalnym, a zarazem nominacją do Laurów stopnia wyższego przyznawane są od roku 2000. ◀ www.po.opole.pl

SPOTKANIE Z MINISTER BARBARĄ KUDRYCKĄ

W dniu 21 stycznia 2010r. Rektor, prof. **J. Skubis** wziął udział w spotkaniu z panią Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, prof. **Barbara Kudrycką**. Spotkanie odbyło się w ramach drugiego posiedzenia Konwentu Marszałków Województw RP, a jego gospodarzem była Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Nysie. Rektorzy oraz zaproszeni przedstawiciele szkół wyższych dysku-

Od lewej: A. Steciwko, B. Wierdak, Z. Wilimowska, K. Czaja, B. Kudrycka, T. Karol, J. Skubis

wali m.in. o nowelizacji ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym” oraz o „Ustawie o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki”. Ważną kwestią podniesioną na spotkaniu było finansowanie szkolnictwa wyższego, ze szczególnym uwzględnieniem uczelni opolskich. ◀ *M. Tokarska*

DPO

Wprawdzie w styczniu dla studentów Dziecięcej Politechniki Opolskiej nie zaplanowano

żadnego wykładu, co nie oznacza jednak, że mali studenci mieli wolne. W sobotę 23 stycznia wszyscy spotkali się w Opolskim Teatrze Lalki i Aktora na spektaklu zarezerwowanym tylko dla nich. Żacy obejrzeni przedstawienie pt. Miłość do trzech pomarańczy i sądząc po reakcjach przypadło im do gustu.

Równocześnie trwają przygotowania do kolejnego wykładu, 20 lutego br. dr Franciszek Gajda przygotował wystąpienie zatytułowane *Ciekawa historia z tą elektrycznością...* Zapraszamy ◀ *kd*

Więści z wydziałów

BIBLIOTEKA GŁÓWNA

BIBLIOTEKI SZWAJCARSKIE W XXI WIEKU

W dniach 19–26.09.2009 grupa bibliotekarzy różnego typu polskich bibliotek uczestniczyła w programie edukacyjnym „Skomputeryzowane szkoły i biblioteki – centra informacyjne i multimedialne w Szwajcarii” zorganizowanym przez Unię Europejskich Federalistów Polska. Bibliotekarze zapoznali się z funkcjonowaniem bibliotek szwajcarskich, od szkolnych, poprzez publiczne do akademickich. Przy okazji zwiedzania bibliotek szkolnych oraz szkoły kształcącej bibliotekarzy, uczestnicy poznali system edukacji Szwajcarii.

Specyficzny federacyjny system polityczny Szwajcarii w zasadniczym stopniu wpływa na rozwój instytucji kulturalnych i naukowych, w tym na sprawy szkolnictwa oraz formy kształcenia.

Organizacja nauki i finansowanie szkół podstawowych w Szwajcarii leży w gestii kantonów, które współpracują w tym za-

kresie z gminami. Zazwyczaj dzieci uczęszczają do szkoły znajdującej się w miejscu ich zamieszkania, a kontynuują naukę w szkole średniej pierwszego stopnia, która stanowi drugą fazę obowiązkowej edukacji. Po zakończeniu obowiązkowego etapu edukacji (9 lat) rozpoczyna się szkoła średnia drugiego stopnia, która dzieli się na szczebel ogólnokształcący i zawodowy. Ogólnokształcący stanowią szkoły średnie dyplomowe (college), zawodowy zaś szkoły zawodowe w niepełnym (powiązane z praktycznym wykonywaniem zawodu) bądź w pełnym wymiarze godzin. Nauka w szkole średniej drugiego stopnia trwa z reguły 3–4 lata i jest zakończona otrzymaniem świadectwa ukończenia szkoły lub dyplomu dojrzałości.

Ukończenie nauki w szkole średniej drugiego stopnia uprawnia do kontynuowania kształcenia na trzecim szczeblu edukacji. Obejmuje on dwie grupy szkół wyższych: uniwersytety i państwowe politechniki oraz wyższe szkoły zawodowe (HES).

Szwajcaria podpisała deklarację bolońską, zakładającą stworzenie Europejskiej Przestrzeni Akademickiej z otwartymi dla młodzieży granicami i uczelniami, dwustopniową strukturą studiów wyższych oraz systemem uznawania dyplomów. Prawne kompetencje związane z realizacją reformy bolońskiej na poziomie uniwersytetów

A. Jańdziak przed HEG – Haute Ecole de Gestion de Genève

zostały przekazane, na podstawie prawa federalnego, wspólnemu organowi rządu federalnego i kantonów – Szwajcarskiej Konferencji Uniwersytetów (Schweizerische Universitätskonferenz – CUS). Wytyczne dotyczące wdrażania procesu bolońskiego w politechnikach i uczelniach pedagogicznych zostały przyjęte przez Radę Uczelni Politechnicznych (Fachhochschulrat – KFH).

Nieodzownym czynnikiem w procesie bolońskim jest zapewnienie jakości kształcenia. W Szwajcarii niezależnym organem odpowiedzialnym za zewnętrzne zapewnienie jakości w ramach wyższego kształcenia jest Centrum Akredytacji i Zapewniania Jakości Uniwersytetów Szwajcarskich (Organ für Akkreditierung und Qualitätssicherung der Schweizerischen Hochschulen – OAQ).

Biblioteka szkolna w Bernie

Organ ten, formalnie uznawany przez władze kantonalne oraz rząd federalny, podlega bezpośrednio CUS i określa podstawowe wymogi dotyczące zapewnienia jakości kształcenia i regularnie kontroluje ich przestrzeganie. Co 4 lata organ ten sprawdza, czy systemy zapewniania jakości są zgodne z przyjętymi na poziomie międzynarodowym standardami i czy zapewniają odpowiedni poziom efektów kształcenia i badań naukowych.

Na szczeblu międzynarodowym Szwajcaria wykazuje się jednym z najwyższych udziałów wydatków na badania naukowe w produkcie krajowym brutto (PKB). Ponad dwie trzecie szwajcarskiej działalności badawczej finansowane są przez sektor prywatny. Szwajcaria prowadzi również intensywne badania za granicą: przeznaczane na ten cel środki finansowe są nawet wyższe niż wydatki ponoszone w kraju. Podczas gdy w przemyśle sektora prywatnego prowadzone są przede wszystkim badania stosowane, w szkołach wyższych uniwersyteckich prowadzone są przede wszystkim badania podstawowe. Z drugiej strony wyższe szkoły zawodowe koncentrują się głównie na badaniach stosowanych i rozwojowych, ukierunkowanych na potrzeby rynku. Badania prowadzone są w pierwszej kolejności w takich dziedzinach jak: biotechnologia, farmacja, chemia, ochrona środowiska, medycyna oraz technologie informacyjne i komunikacyjne.

KSZTAŁCENIE BIBLIOTEKARZY W SZWAJCARII

Sprawy kształcenia bibliotekarzy leżą w gestii kantonów i Szwajcarskiego Związku Bibliotek i Bibliotekarzy. W kraju federalnym i wielojęzycznym, jakim jest Szwajcaria, związek bibliotekarzy odgrywa ogromną rolę na szczeblu narodowym jako organizacja koordynująca współpracę bibliotek, kształcenie bibliotekarzy i sprawne funkcjonowanie centralnych katalogów elektronicznych.

W porównaniu z innymi krajami europejskimi biblioteki szwajcarskie dysponują stosunkowo niewielkim personelem bibliotecznym, nie ma więc problemu ze znalezieniem pracy w zawodzie. Warunki zatrudnienia są bardzo zróżnicowane. Wielu bibliotekarzy nie pracuje na tzw. pełny etat.

College Claparede w Bernie

Biblioteki należą generalnie do kantonów i do gmin, a wynagrodzenie bibliotekarzy jest porównywalne jest z kantonalnymi wynagrodzeniem nauczycieli. W Szwajcarii funkcjonuje następująca hierarchia kształcenia zawodowego:

- „pomocnik bibliotekarza” – wykształcenie średnie zawodowe
- bachelor – studia na poziomie licencjatu
- master – studia na poziomie magisterskim
- kształcenie kompetencji
- profesjonalne kursy np. w temacie Biblioteka 2.0.

Kształcenie bibliotekarzy szwajcarskich na poziomie bachelor i master odbywa się w Wyższej Szkole Zarządzania w Genewie (La HEG – Genève). Szkoła kształci na trzech płaszczyznach: ekonomii, informatyki oraz informacji i dokumentacji. Studia na poziomie bachelor trwają 3 lata w pełnym lub 4,5 roku w niepełnym wymiarze godzin. Kształcenie jest wielodziałowe i łączy trzy obszary: dokumentalista, archiwista, pracownik informacji naukowej. W trakcie studiów obowiązkowe są 8-tygodniowe staże. Studia na poziomie master odbywają się we współpracy z uniwersytetem w Montrealu (Kanada), tam też, na przestrzeni jednego roku odbywa się kurs podstawowy lub zaawansowany. Drugi rok nauki to kształcenie w zakresie zarządzania informacją oraz obrona pracy magisterskiej w Genewie. W zakresie zarządzania informacją uczelnia oferuje następujące specjalności: strategię i podejmowanie decyzji, zarządzanie i kierowanie, zasoby i efektywność, oraz zarządzanie organizacją.

Generalnie można powiedzieć, że najniższe stanowiska podstawowej służby bibliotecznej powoli zanikają, co związane jest z wyższym poziomem wykształcenia i rosnącą rangą zawodu bibliotekarza. Te najniższe stanowiska są typowe dla bibliotek publicznych, szkolnych i gminnych. W ostatnich latach można zauważyć rosnące tendencje do organizacji kursów dla bibliotekarzy stopnia podstawowego w ramach większości kantonów. Szwajcarski Związek Bibliotek i Bibliotekarzy jest bardzo zaangażowany

Biblioteka publiczna w Genewie

w organizację kursów na tym poziomie, co ściśle wiąże się z dynamicznym rozwojem nowych technologii w świecie bibliotecznym.

W ostatnich latach dostrzega się przede wszystkim dynamiczny proces kształcenia bibliotekarzy dyplomowanych. To właśnie tego typu bibliotekarze są typowymi przedstawicielami zawodu bibliotecznego w Szwajcarii. Podobnie jak w innych dziedzinach, tak i w ramach kształcenia bibliotekarzy, szwajcarski system federalny państwa odgrywa tu dominującą rolę. Kształcenie to leży głównie w gestii kantonalnych związków bibliotekarzy i samych kantonów. Szwajcarski Związek Bibliotek i Bibliotekarzy organizuje tzw. kursy dyplomowe, określane mianem „Informacja i Dokumentacja” (ID). Punktem ciężkości tych kursów jest kształcenie praktyczne przyszłych bibliotekarzy, uzupełnione doksztalceniem teoretycznym. Tego typu kursy trwają 2–3 lata, kończą się egzaminami i napisaniem pracy dyplomowej. Od 1992 r. warunkiem podjęcia kursu dyplomowego jest ukończenie studiów wyższych. W Szwajcarii istnieją następujące ośrodki kształcące w ramach kursów dyplomowych:

- CESID (Certificat de formation continue en information documentaire) na Uniwersytecie w Genewie,
- kurs w Lucernie, organizowany przez Szwajcarski Związek Bibliotek i Bibliotekarzy,
- kursy organizowane przez Wyższą Szkołę Techniczną w Chur, we wschodniej Szwajcarii.

Bibliotekarze naukowcy utożsamiają się bardziej z dziedziną, którą reprezentują, zgodnie z ukończonym przez nich kierunkiem studiów. Jest to spowodowane m.in. faktem, iż na wyższych uczelniach w Szwajcarii nie istnieje fakultet bibliotekoznawstwa. Personel naukowy szwajcarskich bibliotek może jedynie w jednej z wyżej wymienionych szkół dla bibliotekarzy dyplomowanych uzupełnić swoją wiedzę w wybranych modułach, nie jest jednak do tego zobowiązany bowiem w Szwajcarii dominuje wciąż reguła „learning by doing” (uczenie się przez wykonanie). Dla zainteresowanych

Biblioteka uniwersytecka w Lozannie

pracowników naukowych organizowane są fakultatywne kursy dla w Zurychu. Jest to typ studiów podyplomowych (Master of Advanced Studies). W praktyce jednak tego typu dodatkowe kształcenie się – często po wielu latach pracy – nie jest zbyt popularne w środowisku kadry naukowej.

RODZAJE BIBLIOTEK W SZWAJCARII

Biblioteki szkolne w szkołach pierwszego i drugiego stopnia organizowane są zgodnie z hasłem: „nie ma szkoły bez biblioteki, nie ma biblioteki bez szkoły”. Na poziomie szkoły podstawowej nauczyciele dobierają księgozbiór do „klasowych” bibliotek oraz współpracują z bibliotekami publicznymi. Biblioteki w szkołach średnich pierwszego stopnia oraz w szkołach stopnia drugiego działają jako wyodrębnione jednostki, pracując zazwyczaj 10 godzin dziennie, oferując uczniom wolny dostęp do zbiorów oraz stanowisk multimedialnych. Biblioteki te pełnią rolę nie tylko czytelnicy czy wypożyczalni, ale są również miejscem spotkań, wypoczynku lub też pracy indywidualnej.

Biblioteki publiczne to pojedyncze biblioteki gminne oraz całe systemy biblioteczne w miastach gromadzące zbiory książek, czasopism, zbiorów specjalnych, które służą szerokiemu kręgowi czytelników. Zbiory tych bibliotek mają charakter pomocniczy w zdobywaniu wiedzy, wykształcenia jak również służą rozrywce. W Szwajcarii niemieckojęzycznej prawie wszystkie biblioteki publiczne są płatne, zazwyczaj na zasadzie rocznego abonamentu. Większe biblioteki publiczne mają status biblioteki regionalnej.

Biblioteki naukowe są centralnymi bibliotekami szwajcarskich szkół wyższych i dysponują literaturą naukową z nauczanych przez nie dziedzin nauki.

Według szwajcarskiej tradycji są one ogólnodostępne i zazwyczaj łączą w sobie funkcję biblioteki uniwersyteckiej i biblioteki publicznej. Biblioteki uniwersyteckie w Bazylei, Bernie, Freiburgu, Genewie, Lozannie, Neuenburgu i Zurychu pełnią jednocześnie funkcje biblioteki kantonowej, a częściowo także biblioteki narodowej.

Do specjalistycznych bibliotek nauko-

Biblioteka uniwersytecka w Lozannie

wych należą Szwajcarskie Archiwum Społeczne w Zurychu, Szwajcarskie Archiwum Gospodarcze w Bazylei oraz Szwajcarska Biblioteka Europy Wschodniej w Bernie. W St. Gallen w bibliotece kapitulnej znajdują się jedne z bardziej znanych zbiorów teologicznych, filozoficznych i historycznych. Znane są również biblioteki kościelne w Einsiedeln, Engelberg i Disentis.

Każdy kanton posiada swoją bibliotekę kantonową. Taka biblioteka może być niezależną instytucją lub jednocześnie biblioteką uniwersytecką. Biblioteka kantonowa gromadzi: całą literaturę jaka ukazuje się w danym kantonie i o tym kantonie, naukową i popularną naukową ze wszystkich dziedzin, beletrystykę znanych pisarzy, grafikę, fotografie, rękopisy i dzieła, które zostawili znani ludzie oraz zbiory multimedialne.

Szwajcarzy to naród, który przez setki lat, aż po teraźniejszość – odnajdywał swoją tożsamość w byciu samodzielnym, innym i kimś szczególnym, przez co zachował krytyczny dystans do zawirowań historii oraz neutralność. 200 lat pozbawionych jakichkolwiek wojen i zniszczeń materialnych, wysoko rozwinięta gospodarka, a co za tym idzie zamożność obywateli spowodowało, że w kraju tym nie czuje się „pędu” cywilizacyjnego, a punktualność, porządek, spokój i przekonanie o własnej wartości wydają się najlepiej charakteryzować mieszkańców i zasady panujące w tym pięknym europejskim państwie federacyjnym. ◀

Anna Jańdziak

INSTYTUT KONFUCJUSZA

OTWIERANIE DRZWI DO ORIENTU

Instytut Konfucjusza z Politechniki Opolskiej wraz z Wydziałem Teologicznym Uniwersytetu Opolskiego przygotowali konferencje naukową poświęconą problematyce rodziny i społeczeństwa w kulturze środkowoeuropejskiej i chińskiej. Dwudnio-

wa impreza naukowa odbywała się w dwóch miejscach, otwarcie konferencji i pierwszy dzień obrad (12 stycznia br.) miało miejsce na Wydziale Teologicznym, nazajutrz uczestnicy spotkali się w siedzibie Instytutu Konfucjusza w II kampusie politechniki przy ul. Prószkowskiej.

Po oficjalnym otwarciu, które stało się udziałem prorektorów obu uczelni profesorów **Marka Tukiendorfa** i **Piotra P. Wiczorka**, dziekana WT ks. Prof. **Stanisława Rabej** i wicedyrektora Instytutu Konfucjusza we Wrocławiu **Li Longa**, przy gremialnej obecności uczestników przystąpiono do głoszenia referatów i dyskusji naukowej.

Z dużym zainteresowaniem spotkało się wystąpienie pierwszego autora, ks. Prof. **Andrzeja Filipka**, prorektora Uniwersytetu w Trnawie, jezuita, który niezwykle precyzyjny sposób przedstawił obraz współczesnej rodziny słowackiej. Kolejne referaty były równie ciekawe i podejmując problematykę rodziny, autorzy nie stronili od tematów trudnych. Część referatów wygłoszona została w języku angielskim, co przyjęte zostało z zadowoleniem zwłaszcza przez obywateli Kraju Środka, których liczna reprezentacja obecna była na obradach.

Wśród dodatkowych atrakcji towarzyszących konferencji warto wymienić wizytę w muzeum i zwiedzenie Terakotowej Armii, czy uroczystą kolację w Szarej Willi okraszoną koncertem prof. **Zhongxian Yuan** na er-hu. 13 stycznia konferencję gościła Politechnika Opolska, udostępniając obradującym sale wykładowe Instytutu Konfucjusza przy ul. Prószkowskiej. Na dobry początek wręczono nagrody finalistom konkursu wiedzy o Chinach, zorganizowanego przez Instytut. Laureat **Krzysztof Jastrzębski** z II LO w Opolu, w uznaniu zwycięstwa nad 60 uczestnikami zmagania pojedzie z osobą towarzyszącą na 10 dni do Kraju Środka i książkową teorię skonfrontuje z prawdziwym doświadczeniem. Prorektor ds. nauki **Marek Tukiendorf** pogratulował wszystkim nagrodzonym i zapowiedział „otwarcie drzwi do Orientu”, które za sprawą IK dokonuje się na naszych oczach m. in. właśnie dzięki takim, popularyzatorskim konkursom.

Środowe sesje poprowadzili prof. **Leszek Kar-**

L. Karzewski, H. Gorgoń

Na Wydziale Teologicznym UO

czewski i ks. Dr **Dariusz Krok**. W krótkich, ale za to treściwych i niezwykle interesujących wystąpieniach (tak ożywczo odmiennych od formuły nużącego wykładu), prelegenci zasygnalizowali wiele bardzo ciekawych zjawisk, jak np. omówiony przez **Honoratę Gorgoń** problem migracji Chińczyków ze wsi (przypisanie do których, jeszcze do niedawna, oznaczało zakaz wyjeżdżania i osiedlania się w miastach) do większych aglomeracji (i z powrotem), pociągającej za sobą niebagatelne skutki gospodarcze, społeczne i... zdrowotne. W sesjach wzięli także udział **Kornelia Pollek-Duraj** („The meaning of work conditions over the aspekt of quality”), **Małgorzata Krzyśko** („Arranged marriages – is the old Confucian tradition still popular nowadays?”), dr **Liliana Hawrysz** („The meaning of the family bonds in the business”), dr **Dorota Shreiber-Kurpiers** (Rodzina pełna i niepełna w mieście i na wsi śląskiej w pierwszej połowie XIX wieku na przykładzie Opola i Wierzbicic), ks. dr **Dariusz Kleinowski-Różycki** („Qi, neuma, ruach jako podstawowe kategorie antropologii chińskiej i europejskiej”), a po przerwie, w czasie której prof. Karczewski zachęcał do wzbogacenia energii Qi o łyk kawy: ks. dr **Robert Urbańczyk** (Obraz Chin kreaowany w Polsce przez media na przykładzie Newsweka”) oraz dr **Stankomir Nicieja**, który omawiając zjawisko lęku przez dominacją Chin i Chińczyków w kulturze popularnej Zachodu przypomniał XVIII-wiecznego, niemieckiego filozofa **Gottfrieda Wilhelma Leibniza**, który na setki lat przed powstaniem Instytutu podjął ideę krzewienia myśli konfucjańskiej w Europie. ◀ *KD, LSG*

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA

BARDZO DOBRY ZAWÓD

Tak o budowniczym fachu powiedział prorektor ds. nauki **Marek Tukiendorf**, który 20 stycznia, wraz z władzami wydziału i zaproszonymi gośćmi żegnał

Absolwenci...

świeżo upieczonych absolwentów. I choć przed przyszłymi twórcami otaczającego nas krajobrazu jeszcze daleka droga do zawodowej samodzielności - zanim wybudują nam nowe drogi i domy będą musieli zdobyć praktykę i potwierdzić swoje kompetencje przed Polskim Związkiem Inżynierów i Techników Budownictwa – podczas uroczystości rozdania dyplomów panowała atmosfera radości i satysfakcji z ukończenia bardzo trudnego etapu kształcenia. Gałę poprowadził prodziekan ds. studenckich dr inż. **Józef Gigiel**, a oprawę artystyczną zapewniła orkiestra, której dźwięki płynęły pod batutą **Przemysława Ślusarczyka**, wprost z balkonu eleganckiej auli.

Wśród 154 osób, które ukończyły studia w 2009 r. najzdolniejsi okazali się: mgr inż. **Paweł Walasek** - najlepszy absolwent studiów stacjonarnych jednolitych magisterskich, inż. **Michał Tyński** - najlepszy absolwent studiów inżynierskich stacjonarnych, mgr inż. **Robert Respondek** - najlepszy absolwent studiów niestacjonarnych II stopnia, oraz inż. **Sławomir Janik** - najlepszy absolwent studiów inżynierskich niestacjonarnych.

Nagrodzono także najlepsze prace dyplomowe w dorocznym konkursie im. prof. Oswalda Matei, które wręczył przewodniczący Komisji Konkursowej prof. dr hab. inż. **Jan Żmuda**, kierujący Komisją Nauki fundatora nagród - Opolskiego Oddziału Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Laureatami zostali: **Mateusz Sinnicki** (Nagroda I stopnia za pracę „Studium projektowe hali widowiskowo-sportowej” pod opieką promotorską dra inż. Józefa M. Gigla), **Wojciech Habant** (nagroda II stopnia za pracę „Analiza statyczno-wytrzymałościowa przekrycia prętowego konstrukcji stalowej” pod opieką promotorską dra inż. **Wiesława Barana**), **Krzysztof Kot** (nagroda III stopnia za pracę „Wybór technologii naprawy mostu przez rzekę Krztynia” pod opieką promotorską dr inż. **Beaty Stankiewicz**), **Robert Respondek** (wyróżnienie za pracę „Studium projektowe budynku hotelowego” pod opieką promotorską dr inż. **Anny Rawskiej-Skotniczy**).

i prof. M. Tukiendorf

Na tym nie koniec wyróżnień: przyznano także nagrody Ministerstwa Infrastruktury, o których piszemy poniżej.

Wszystkim absolwentom serdecznie gratulujemy i życzymy powodzenia w pracy zawodowej i wierzymy, że dyplom Politechniki Opolskiej, który sam w sobie jest już wyróżnieniem, ułatwi osiągnięcie założonych celów!

Takich jak np. wzięcie udziału w budowie skrzydła dydaktycznego dla WB, o którym to przedsięwzięciu, jako potencjalnym wyzwananiu zawodowym mówił przedstawiciel absolwentów mgr inż. **Daniel Leś**. ◀

LSG

NAGRODY MINISTERSTWA

1 grudnia 2009 r. Ministerstwo Infrastruktury rozstrzygnęło konkurs na prace dyplomowe, doktorskie, habilitacyjne i publikacje o nagrodę Ministra Infrastruktury za rok 2008 w dziedzinie budownictwa. Wśród prac wyróżnionych przez Ministra Infrastruktury znalazła się też jedna praca doktorska i 3 prace magisterskie obronione na Wydziale Budownictwa Politechniki Opolskiej:

1. Rozprawa doktorska: **zastosowanie algorytmów genetycznych do identyfikacji rozkładów uszkodzeń w układach belkowo-ramowych poprzez pomiary ich drgań**, autor – Seweryn Kokot, promotor – prof. dr hab. Inż. Zbigniew Zembaty,
 2. Praca dyplomowa magisterska: **kościół zabytkowy w Baborowie – ocena stanu technicznego konstrukcji drewnianej**, autor – Marcin Polinowski, promotor – dr inż. Andrzej Marynowicz,
 3. Praca dyplomowa magisterska: **analiza stanu technicznego konstrukcji zabytkowego kościoła drewnianego w Gościńcinie**, autor – Barbara Borowiak, promotor – dr inż. Andrzej Marynowicz,
 4. Praca dyplomowa magisterska: **zabytkowy kościół drewniany w olszowej – ocena stanu technicznego**, autor – Roman Prusko, promotor – dr inż. Andrzej Marynowicz.
- W tegorocznej edycji konkursu o nagro-

dy Ministra Infrastruktury w dziedzinie „budownictwo” 30 uczelni i 30 oficyn wydawniczych zgłosiło 34 prace dyplomowe inżynierskie, 106 magisterskich, 45 doktorskich, 17 habilitacyjnych oraz 42 publikacje. Przyznano ogółem 41 nagród (2 – za prace inżynierskie, 15 – za prace magisterskie, 17 – za prace doktorskie i 7 – za prace habilitacyjne) oraz 80 wyróżnień (3 – za prace inżynierskie, 34 – za prace magisterskie, 16 – za prace doktorskie, 6 – za prace habilitacyjne i 21 – za publikacje). Dodatkowo przyznano 2 nagrody specjalne dla wydawców.

Należy podkreślić, że powyżej wymienione prace magisterskie w roku 2009 w konkursie prac dyplomowych organizowanym przez Generalnego Konserwatora Zabytków (Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego) uzyskały również nagrodę – praca 2. i wyróżnienia – praca 3. i 4. ◀

Dr inż. Józef M. Gigiel
Prodziekan ds. studenckich

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI, AUTOMATYKI I INFORMATYKI

ROZDANIE DYPLOMÓW

Ponad 200 studentów Wydziału Elektrotechniki Automatyki i Informatyki Politechniki Opolskiej odebrało dyplomy. Uroczystość odbywała się w asyście licznie zebranych rodzin i bliskich przybyłych ze studentami, którzy opuszczają mury uczelni.

- Jesteście głównymi aktorami dzisiejszej uroczystości - powiedziała prorektor Politechniki Opolskiej, dr inż. **Anna Król** - zwracając się do zgromadzonych w auli absolwentów Wydziału Elektrotechniki Automatyki i Informatyki. Prorektor gratulowała absolwentom zakończenia pewnego etapu życia, związanego z edukacją i budowaniem przyjaźni na całe życie. - *To nie osiemnaste urodziny, a dyplom wyższej uczelni wprowadza w dorosłe*

życie - przekonywała Anna Król. Prorektor wyraziła również nadzieję, że absolwenci znajdą dobrą, więc także dobrze płatną pracę. W podobnym duchu wypowiadał się dziekan Wydziału Elektrotechniki Automatyki i Informatyki, prof. dr hab. inż. **Marian Łukaniszyn**. Podkreślał, że ma nadzieję iż absolwenci nie tracą związków z macierzystym wydziałem. W trakcie swojego przemówienia dziekan przypomniał wszystkim zebranym o historii wydziału, rozpoczynając od lat sześćdziesiątych i punktu konsultacyjnego Politechniki Śląskiej w Opolu.

Po uroczystych przemowach, rozpoczęła się najważniejsza część uroczystości - rozdanie dyplomów. Wśród tegorocznych absolwentów było 180 studentów studiów stacjonarnych i 49, którzy kończyli studia w trybie niestacjonarnym. Uroczystość była też okazją do wręczenia Medalu WEAiA za wyniki w nauce. Uehonorowanych zostało 8 studentów ze średnią od 4,80 do 4,98. Na zakończenie uroczystości, dr hab. inż. **Tomasz Boczar**, prof. PO - prowadzący uroczystość - zaprosił absolwentów do wspólnego okolicznościowego zdjęcia.

Tomasz Ciecierski

II WYKŁADY OTWARTE

W dniach od 7 do 10 grudnia na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki odbyła się druga edycja imprezy „Wykłady Otwarte na WEAiI”. Jest to cykl wykładów, wchodzących w skład akcji promocyjnej Wydziału. Generalnie sama impreza ma trzy zasadnicze cele:

- zachęcenie uczniów do podjęcia wysiłku studiowania na uczelni technicznej,
 - pomoc w decyzji odnośnie ewentualnego wyboru kierunków studiów,
 - umożliwienie uczniom uczestnictwa w wykładzie akademickim oraz poznanie atmosfery uczelni.
- Impreza została podzielona tematycznie, zgodnie z istniejącymi na wydziale WEAiI kierunkami:
- dzień 1 – Informatyka,
 - dzień 2 – Automatyka i Robotyka,
 - dzień 3 – Elektrotechnika,
 - dzień 4 – Elektronika i Telekomunikacja.

W pierwszym dniu wygłoszone zostały dwa wykłady:

- Jak szybko może liczyć klasyczny komputer? Fizyczne granice szybkości przetwarzania informacji. Superkomputery – prelegent **dr hab. inż. Jan Sadecki, prof. PO,**
- Linuksy – systemy operacyjne spod znaku pingwina – prelegent **dr inż. Anna Zatwarnicka.**

T.Boczar

Pierwszy z wykładów był poświęcony zagadnieniom związanym z realnymi fizycznymi możliwościami oraz ograniczeniami w zakresie szybkości działania najpotężniejszych współczesnych komputerów budowanych w oparciu o klasyczną technologię półprzewodnikową. Przedstawiono szereg najnowocześniejszych aktualnie rozwiązań sprzętowych oraz programowych w zakresie superkomputerów jakimi są np. architektury klastrowe. Omówiono przykładowe zastosowania oraz perspektywy rozwoju komputerów o bardzo dużej mocy obliczeniowej. Sformułowano odpowiedź na pytanie czym są obliczenia równoległe, będące standardowymi aplikacjami dedykowanymi dla maszyn składających się z bardzo dużej ilości procesorów oraz jakie niosą one ze sobą wyzwania i korzyści.

Podczas drugiego wykładu przedstawione zostały zagadnienia dotyczące uruchamiania różnych dystrybucji systemu Linux w środowisku Windows oraz w środowisku maszyny wirtualnej WMWare. Wykład miał formę pokazu – przedstawione zostały różnice oraz podobieństwa z pracą w rzeczywistym systemie operacyjnym oraz uruchamianym w środowisku wirtualnym. Słuchacze zobaczyli uruchamianie systemu Linux na maszynie wirtualnej oraz poznali podstawowe aplikacje wchodzące w skład przedstawianej dystrybucji systemu Linux (przeglądarki WW, pakiet biurowy, aplikacje graficzne). Słuchaczom została przybliżona idea systemu Linux (m.in. gdzie wszystko jest plikiem), podstawowe komendy pracy z terminalem oraz zarządzanie użytkownikami.

W obydwu wykładach wzięło udział około 250 uczniów z 8 szkół: I LO w Brzegu, LO w Głogówku, I LO w Opolu, ZS Elektrycznych w Opolu, I LO w Prudniku, II LO w Raciborzu oraz ZS RCKU w Nysie. Warto zauważyć, iż około 60% uczniów stanowili uczniowie ze szkół licealnych.

W drugim dniu prelegenci przedstawili zagadnienia z zakresu automatyki i robotyki:

- Jak efektywnie wykorzystać sztuczną inteligencję w automatyce? – prelegent **dr inż. Jacek Korniak,**

- Podstawowe konfiguracje manipulatorów i robotów - prelegenci **dr inż. Ryszard Beni** oraz **dr inż. Marcin Kamiński**.

Dr inż. Jacek Korniak zaprezentował wykład, którego celem było przedstawienie możliwości wykorzystania metod sztucznej inteligencji (w szczególności logiki rozmytej) w sterowaniu układem napędowym samochodu osobowego. Prelegent udowodnił, iż takie podejście, w odniesieniu do klasycznych metod sterowania, umożliwia zmniejszenie zużycia paliwa oraz emisji substancji szkodliwych, bez jednoczesnego pogorszenia właściwości jezdnych (dynamicznych) samochodu. Dr **Korniak**, dla zobrazowania zasad podstaw regulacji, zastosował regulator złożony z wybranych słuchaczy wykładu, co spotkało się z życzliwą reakcją uczestników wykładu.

Na drugim wykładzie z dziedziny automatyki prelegenci zaprezentowali podstawowe konfiguracje manipulatorów i związane z nimi cechy konstrukcyjne i zastosowania. Pokazano również przykłady robotów mobilnych na przykładzie działania robotów LEGO. Uwaga szczególna zwrócona została na sposoby ich programowania – od uzyskania podstawowych działań (ruch do przodu, do tyłu, skręty, zatrzymanie) po zadania złożone – ruch po wijącej się linii, omijanie przeszkód. Podczas wykładu zostały przedstawione również roboty humanoidalne. Wykład odbył się przy wsparciu dyplomantów wykorzystujących w swoich pracach dyplomowych roboty mobilne.

W drugim dniu wykładów wzięło udział około 190 uczniów z 5 szkół: ZS nr 2 w Kędzierzynie-Koźlu (Żegluga), ZS nr 3 w Kędzierzynie-Koźlu, II LO w Kędzierzynie-Koźlu, ZS Mechanicznych w Nysie oraz ZS Elektrycznych w Opolu.

Elektrotechnika była tematem przewodnim trzeciego dnia wykładów:

- Eksploatacja i diagnostyka maszyn – prelegent **dr hab. inż. Sławomir Szymaniec, prof. PO**,
- Helioenergetyka – czy słońce nam pomoże? – prelegent **dr hab. Inż. Tomasz Boczar, prof. PO**.

Prof. Szymaniec, będący cenionym praktykiem w zakresie diagnostyki i eksploatacji maszyn, wygłosił wykład, na temat zasad nowoczesnej eksploatacji maszyn oraz podstawy ich diagnostyki. Autor zaprezentował przykłady praktycznej diagnostyki maszyn jak również przykłady katastrof technicznych, czyli takich przypadków eksploatacji maszyn gdy diagnostyki nie stosowano lub gdy prowadzono ją źle. Prelegent poparł tezy prezentowane na wykładzie za pomocą interesujących zdjęć z rzeczywistych katastrof

przemysłowych, co spotkało się z dużym uznaniem słuchaczy.

Drugi wykład z dziedziny elektrotechniki, prezentowany przez prof. Tomasza Boczara, dotyczył aktualnych możliwości wykorzystania energii słonecznej do produkcji energii elektrycznej, wspomaganie ogrzewania budynków i podgrzewania ciepłej wody użytkowej. Pokazane zostały nowoczesne rozwiązania zarówno pojedynczych ogniw, jak również elektrowni i systemów fotowoltaicznych. Na przykładzie domu jednorodzinnego Profesor przedstawił instalację solarną umożliwiającą pokrycie w sezonie letnim zapotrzebowania na ciepłą wodę. Ponadto prelegent scharakteryzował systemy hybrydowe wykorzystujące energię słoneczną i siłę wiejących wiatrów do wspomaganie napędów jednostek pływających, samochodów, a także samolotów.

W wykładach z dziedziny elektrotechniki wzięło udział ponad 100 uczniów z 5 szkół: ZS nr 3 w Kędzierzynie-Koźlu, II LO w Kędzierzynie-Koźlu, ZS Mechanicznych w Głubczycach, ZS Elektrycznych w Opolu oraz ZS Ekonomicznych w Opolu.

W ostatnim dniu imprezy poruszane były treści z zakresu elektroniki i telekomunikacji:

- Pomiarowe zastosowania światłowodów – prelegent **dr inż. Feliks Szczot**,
- Wykorzystanie promieniowania elektromagnetycznego w pomiarach – prelegent **dr hab. inż. Sławomir Zator, prof. PO**.

Dr inż. Feliks Szczot podczas swojego wykładu wprowadził słuchaczy w problematykę technologii światłowodowej. Zaprezentował zakres zastosowania światłowodów w zagadnieniach miernictwa przemysłowego i monitoringu, wykorzystując pomiarowe i jednocześnie transmisyjne własności światłowodów. Przedstawił nowe możliwości zastosowania światłowodów jako skutecznych i dokładnych czujników pomiarowych, o własnościach przewyższających „tradycyjne metody pomiarowe”. Idea pomiarów za pomocą światłowodów zilustrowana została na przykładach monitorowania obiektów i urządzeń, głównie z użyciem światłowodowych czujników liniowych pracujących w trudnych warunkach środowiskowych.

Ostatnim wykładem odbywającym się w ramach „II Wykładów Otwartych” był wykład prowadzony przez dr hab. inż. Sławomira Zatora. Na wykładzie zostały przedstawione zagadnienia związane z wykorzystaniem emisji laserowej oraz detekcji promieniowania elektromagnetycznego w zakresie widzialnym i podczerwonym. Zaprezentowane zostały urządzenia wykorzystujące emisję i detekcję promieniowania zastosowane w pomiarach:

odległości (dalmierz laserowy), prędkości (laserowy anemometr dopplerowski) oraz temperatury metodami optycznymi (pirometr i kamera termowizyjna). Prelegent tłumaczył zasadę pracy poszczególnych urządzeń pomiarowych na podstawie demonstracji i rzeczywistych pomiarów prowadzonych podczas wykładu. Uczniowie mogli zapoznać się osobiście z poszczególnymi przyrządami pomiarowymi oraz sami uczestniczyli w przeprowadzaniu pomiarów.

W ostatnim dniu wykładu wzięło udział ponad 30 uczniów z 2 szkół: ZS Elektrycznych w Opolu oraz ZS w Wołczynie.

Druga edycja „Wykładów Otwartych” cieszyła się, podobnie jak pierwsza, dużym zainteresowaniem. Organizatorzy oczywiście spodziewali się mniejszej frekwencji, z uwagi na to, iż od pierwszej edycji minęło zaledwie 8 miesięcy. Niemniej jednak ilość uczestników mile zaskoczyła organizatorów. W sumie w ciągu 4 dni wykładów uczestniczyło około 580 słuchaczy z 14 szkół. Większość z nich zwiedziła laboratoria Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki przy ulicy Sosnkowskiego i Próżkowskiej. Ze względu na odległość pomiędzy Raciborzem i Opolem bardzo miłą niespodzianką było uczestnictwo uczniów z II LO w Raciborzu. Niezawodną szkołą, tak jak miało to miejsce również w zeszłej edycji, okazał się nasz opolski „Elektryczniak”, z którego na każdym wykładzie gościliśmy przynajmniej jedną klasę uczniów. Oczywiście cieszymy się z każdej grupy uczniów, która odwiedziła naszą uczelnię, mając nadzieję, że treści wykładów oraz ich atmosfera przekona przyszłych absolwentów szkół średnich na podjęcie trudu studiowania na uczelni technicznej. Jeśli tą uczelnią okaże się nasza Politechnika, a w szczególności Wydział Elektrotechniki, Automatyki i Informatyki, będzie nam bardzo miło.

Pozostają jeszcze podziękowania. W pierwszej kolejności chcieliśmy podziękować naszym gościom: uczniom i nauczycielom, którzy znaleźli czas i ochotę na przyjazd na naszą uczelnię. Oczywiście dziękujemy wszystkim prelegentom, którzy przygotowali i wygłosili same wykłady. Trzeba tutaj zaznaczyć, że przygotowanie wykładów skierowanych do młodzieży jest bardzo czasochłonne a uczniowie szkół średnich potrafią być bardzo wymagający. Podziękowania również dla osób, które zajmowały się prezentowaniem laboratoriów, oprowadzaniem młodzieży po wydziałowych korytarzach oraz wszystkim tym, którzy uczestniczyli w przygotowaniu oprawy technicznej wykładów. ◀

Dr inż. Mirosław Szmajda

WYDZIAŁ MECHANICZNY

WIZYTA W UTAH STATE UNIVERSITY

Kontynuacją współpracy naukowej z Utah State University rozpoczętej w 2004 roku przez profesora **Marka Tukiendorfa** – kierownika katedry Techniki Rolniczej i Leśnej była wizyta kolejnego pracownika katedry na zagranicznej uczelni – dr inż. **Jolanty Królczyk**. Zaproszenie profesora **Piotra Kokoszki** z Departamentu

Kampus Utah State University w Logan

Matematyki i Statystyki Utah State University stało się okazją do udziału w wykładach i seminariach oraz wygłoszenia referatu dotyczącego wybranych zagadnień prac badawczych Katedry Techniki Rolniczej i Leśnej, jak również prezentacji rodzimej uczelni pracownikom i studentom Utah State University w Logan. Wizyta stała się również okazją do porównania warunków kilku aspektów kształcenia studentów oraz doktorantów na uczelni amerykańskiej z warunkami na opolskiej uczelni. ◀ J.K

POŻEGNANIE ABSOLWENTÓW

Najpierw tworzy się atrakcyjne programy nauczania i akcje promocyjne, aby ich przyciągnąć, potem kształci się ich i kształtuje, ciesząc się kolorytem i życiem, jakie wnoszą w pejzaż uczelni, a potem mija zaledwie chwila, a już się ich żegna, z poczuciem satysfakcji z dobrze spełnionej misji, ale i z wielkim żalem, że idą teraz samodzielnie w zawodowy świat i zostawiają pusty korytarz... To prawda, że na miejsce tegorocznych absolwentów przyjdą absolwenci przyszłoroczni, ale każdy rocznik jest niepowtarzalny, każdy współtworzy historię wydziału na swój własny sposób.

W 2009 r. było to 287 osób. Uroczystość wręczenia dyplomów miała miejsce 18 grudnia w auli Łącznika. Były okoliczno-

ściowe przemówienia i nagrody, fotogeniczne podrzucanie biretów i jeszcze bardziej fotogeniczna radość. Absolwenci świętowali zwieńczenie nauki w towarzystwie przyjaciół i rodzin, chętnie fotografowali się z władzami, nauczycielami i znajomymi

Absolwenci Wydziału Mechanicznego

z roku, wśród których na pewno znaleźli przyjaźnie na całe życie.

Wszystkim serdecznie gratulujemy i mamy nadzieję, że nie tylko za sprawą zdjęć będą zawsze pamiętali o swojej Alma Mater. ◀ LSG

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA I INŻYNIERII PRODUKCJI

Przed świąteczną przerwą, 21 grudnia 2009 r. z inicjatywy rektora, prof. **Jerzego Skubisa** zorganizowane zostało w auli Łącznika spotkanie, do udziału w którym zaproszenie zostali pracownicy dwóch jednostek organizacyjnych – Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej oraz Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji z udziałem dziekanów obu jednostek, profesorów **Maksymiliana Gajka** i **Krzysztofa Malika** oraz prof. **Ryszarda Knosali**, twórcę kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji i dyrektora Instytutu Innowacyjności Produktów i Procesów – człowieka nr 1 w Polsce w zakresie inżynierii produkcji jak powiedział o senatorze Knosali rektor Skubis. Powodem, który zgromadził dość licznie przedstawicieli obu wydziałów są plany reorganizacji. Rozpoczynając spotkanie

rektor nawiązał do zmian czekających szkolnictwo wyższe w Polsce w najbliższym czasie i wpływu tych zmian na realia politechniki. Porównał oba wydziały akcentując dane liczbowe, Wydział Zarządzania i Inżynierii Produkcji kształci ok. 3500 studentów na 4 cieszących się dużą popularnością kierunkach, Wydział Edukacji Technicznej i Informatycznej kształci 600 studentów na dwóch kierunkach studiów, z których tylko logista jest oblegana przez kandydatów na studia. Ta nierównowaga, jak i łącząca obydwie jednostki wielopłaszczyznowa współpraca legły u podstaw wypracowania koncepcji zmian organizacyjnych. Zakłada on przyporządkowanie Instytutu Innowacyjności Procesów i Produktów wraz z kierunkiem studiów zarządzanie i inżynieria produkcji oraz studentami do Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej, w efekcie czego zrównoważona zostałaby wielkość obu jednostek, a dla wydziału edukacji taka zmiana wpłynęłaby stymulująco. Głos zabrali również dziekani, prof. **Krzysztof Malik** zaznaczył, że jego wypowiedź nie jest prezentacją stanowiska jednostki w tej sprawie, ale do propozycji zmian odniósł się przychylnie. Podobnie plany reorganizacji ocenił prof. **Ryszard Knosala**, dyrektor instytutu, który w przypadku realizacji koncepcji przeszedłby do nowo tworzonej jednostki. Prof. **Knosala** zwrócił uwagę na jeszcze inny aspekt zagadnienia podkreślając wyjątkową szansę, jaka zaistniała w związku z wszczęciem procedur (wniosek do CK złożyła AGH w Krakowie poparty przez 24 uczelnie) nad utworzeniem nowej dyscypliny naukowej pn. inżynieria produkcji i możliwościami, z których skorzystać będą mogli zarówno pracownicy naukowcy tworzonego wydziału jak i pozostałych jednostek.

Dziekan **M. Gajek** przedstawił zebrany prezentację pokazującą słabe i mocne strony Wydziału Edukacji Technicznej i Informatycznej, z której wynikało, że na reorganizacji nowy wydział może tylko zyskać.

Przedstawiona propozycja wzbudziła zrozumiałe zainteresowanie pracowników obu jednostek i nie obeszło się bez wielu pytań i wyrażanych obaw. Rektor, inicjator i gorący zwolennik reorganizacji uspokoił pracowników, że realizacja planu przeprowadzona zostałaby łagodnie i bez rewolucyjnych pociągnięć, zasadniczo nie zmieniałaby się także lokalizacja wydziałów. Reorganizacja jednak to duże wyzwanie, wymagające nowego podejścia do wielu spraw, poczynając od analizy formalno-prawnej, kwestii finansowych, spraw pracowniczych i naukowych. Rektor zagwarantował pracownikom możliwość wyboru wydziału i

pozostawił czas od namysłu nalegając jednak na stosunkowo szybką decyzję. Nowe, zreorganizowane jednostki, czyli przyszły Wydział Zarządzania oraz Wydział Inżynierii Produkcji i Logistyki to nowe możliwości, i podkreślił dobitnie na zakończenie rektor Skubis. Możemy to robić, ale nie musimy – na razie – dodał. Warto aby na lutowym posiedzeniu Senat Politechniki Opolskiej mógł podjąć stosowną uchwałę. I jak wiele wskazuje termin ten należy traktować jako konkluzję grudniowego spotkania w tej sprawie. ◀ *kd*

W dniach 10–13.01.2010 odbyła się w Zakopanem XIII Konferencja Komputerowo Zintegrowane Zarządzanie, której współorganizatorem był Instytut Innowacyjności Procesów i Produktów Politechniki Opolskiej. Tematyka obrad objęła:

- Komputerowe wspomaganie oceny i podejmowania decyzji

- Sztuczna inteligencja w procesie zarządzania
- Zarządzanie wiedzą w procesach innowacyjnych
- Techniki wirtualne w organizacji i zarządzaniu przedsiębiorstwem
- Technologie informatyczne w zarządzaniu przedsiębiorstwem
- Metody i techniki komputerowe w logistyce
- Systemy zarządzania ochroną środowiska
- Zarządzanie jakością wspomaganie komputerowo
- Optymalizacja w harmonogramowaniu produkcji
- Modelowanie i symulacja komputerowa procesów produkcyjnych
- Komputerowe systemy zarządzania produkcją, eksploatacją i remontem
- Informatyka w zarządzaniu instytucjami publicznymi

W konferencji wzięło udział 198 osób reprezentujących 56 instytucji naukowych oraz przedsiębiorstw z całej Polski. Wygłoszono w sumie 88 referatów. Spośród pracowników Instytutu w konferencji udział wzięli i zaprezentowali swoje prace: prof. dr hab. inż. Ryszard Knosala, dr inż. Małgorzata Adamska, dr inż. Piotr Chwastyk, mgr inż. Dominika Jagoda, dr inż. Magdalena Jurczyk-Bunkowska, dr inż. Mariusz Kołosowski, dr inż. Aneta Kucińska, mgr inż. Przemysław Misiurski, dr inż. Alfred Paszek, mgr inż. Ryszard Serafin. Politechnikę Opolską reprezentowali także: dr hab. inż. Mirosław Dytczak (WZiIP), dr inż. Grzegorz Ginda (WZiIP), dr inż. Barbara Jastrząbek (WZiIP), dr inż. Michał Tomaszewski (WEAiI), dr inż. Łukasz Dzierżanowski (WEAiI), mgr inż. Magdalena Ciesielska (WZiIP), mgr inż. Adam Deptuła (WM), mgr inż. Rafał Łuszczyna (WM). ◀

*Piotr Chwastyk,
Mirosława Szewczyk*

Sport

XXII ZJAZD AZS

W Warszawie na obiektach SGGW obradował XXIII Zjazd AZS. Prezesem Akademickiego Związku Sportowego po raz czwarty wybrano prof. **Marka Rockiego**. Na kolejną kadencję do Zarządu Głównego wybrano także **Tomasza Wróbla** – prezesa AZS KU Politechniki Opolskiej. Delegatami naszego Klubu byli także dr **Krzysztof Ziemia** i mgr **Leszek Szlachta**.

XXIII Zjazd podjął uchwałę o nadaniu godności Członka Honorowego AZS następującym osobom: **Leszek Maria Ruppert**, **Jarosława Józwiakowska-Zdunkiewicz**, **Krystyna Malinowska-Krupa**, **Jerzy Porszowski**, **Romuald Gelles**, **Czesław Konieczny**, **Marek Ogrodniczek**, **Ryszard Lucjan Kobendza**, **Zbigniew Czajkowski**,

Wiesław Czwornóg, **Leonard Dobczyński**, **Janusz Hołozubiec**. Podjęto także uchwałę o nadaniu Medalu im. Bronisława Czecha **Michałowi Jelińskiemu**, **Łukaszowi Pawłowskiemu**, **Tomaszowi Majewskiemu**, **Anicie Włodarczyk**, **Piotrowi Kędzi**, **Marcinowi Starzakowi**, **Leszkowi Błanikowi**, **Konradowi Niedźwiedzkiemu**, **Radosławowi Zawrotniakowi**, **Tomaszowi Motyce**, **Robertowi Andrzejukowi**, **Radosławowi Panasowi**, **Marcinowi Rudawskiemu**. Medal przyznany przez poprzedni Zjazd odebrała **Katarzyna Szotyńska**. Tomasz Wróbel otrzymał także wyróżnienie związane z jubileuszem stulecia AZS w Polsce. Był on autorem „Sztafety przez Polskę” największego wydarzenia tego jubileuszu. Wraz z 12 innymi studentami pokonali prawie 2000km z Babiej Góry do Warszawy po drodze mijając Cieszyn, Katowice, Opole, Wrocław,

Leszno, Poznań, Piła, Gdańsk, Bydgoszcz, Włocławek i Łódź. Oprócz niego w składzie Sztafety był także skarbnik AZS KU PO **Tomasz Zajączkowski**. Prezesa naszego AZS odznaczono również srebrną odznaką AZS za zasługi dla sportu akademickiego. Politechnika Opolska znalazła się w gronie trzech największych klubów uczelnianych w Polsce. W ubiegłym roku AZS PO liczył 1210 członków. Liczniejsze były tylko Uniwersytet Śląski Katowice oraz Uniwersytet Warszawski. Świadczy to o wzorowej pracy zarządu klubu, który w tym roku jest gospodarzem kolejnych imprez akademickich. 27–29 stycznia odbędą się półfinały AMP w futsalu natomiast 20 marca w judo ◀

T. Wróbel

KOLEJNA GALA SPORTU AKADEMICKIEGO ZA NAMI

Karnawałowy nastrój towarzyszył uczestnikom kolejnej gali sportu, jaką dla studentów sportowców choć nie tylko, przygotował Klub Uczelniany AZS Politechniki Opolskiej. 18 stycznia w Papy Musioła bawili się młodzi ludzie, którzy

Prezes odbiera srebrną odznakę

T. Wróbel

potrafią pogodzić obowiązki studenta z wyczynami sportowca, a w zabawie nie zabrakło kolegów z innych wydziałów oraz pracowników Politechniki Opolskiej, głównie z Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, wśród których sporą grupę stanowią trenerzy współtworzący sukcesy studentów. Bal sportowca stał się okazją aby AZS Politechniki Opolskiej nagrodził swoich sportowców za osiągnięcia w 2009 roku. Na balu tradycyjnie gościły władze uczelni, w tym roku reprezentowane przez czwórkę prorektorów oraz dziekan Wydzia-

łu Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii **Jan Szczegielniak**. Zwycięzcą plebiscytu został **Przemysław Szymański**. Popularny Glizda jest najlepszym strzelcem II-ligowego zespołu koszykarskiego. Przyczynił się także znacznie do zdobycia przez koszykarzy AZS-u Politechniki Opolskiej trzeciego miejsca na Akademickich Mistrzostwach Polski. Drugie miejsce w plebiscycie zajął kapitan siatkarzy AZS **Tomasz Michalak**, a trzecie **Wojciech Stefaniak** – jedyny Polak, który przejechał Crocodile Trophy czyli wyścig po bezdrożach Australii.

W gronie wyróżnionych znaleźli się także **Magda Kamińska** (jeździectwo), **Łukasz Bojar** (piłka nożna), **Kasjan Bieniasz** (badminton), **Zbigniew Bródka** (hyżwiarstwo szybkie), **Martyna Martynowicz** (judo), **Grzegorz Radomski** (pływanie), **Krzysztof Plaskota** (lekkoatletyka), **Malwina Zawada** (short track), **Justyna Daniel** (koszykówka), **Dariusz Ciach** (piłka nożna), **Konrad Owczarek** (lekkoatletyka) i **Rafał Wojcie-**

chowski (koszykówka).

Jak co roku zarząd Klubu Uczelnianego AZS przyznał także nagrodę za całokształt osiągnięć trenerskich. Tym razem trafiła ona do rąk trenera **Andrzeja Banka** związanego od lat z akademicką piłką ręczną.

Kiedy nagrody i gratulacje trafiły do laureatów, a fotograf uwiecznił zwycięzców na pamiątkowych fotografiach w otoczeniu fanów na obecnych czekała szampańska zabawa do świtu – jak dodają najwytrwalsi.

◀ T. Wróbel.

Promocja

HEJ KOLEDA!

Wśród nocnej ciszy głos się rozlega: hurra! To nasz Akademicki Chór Politechniki Opolskiej cieszy się z udanego występu na finale XVI Ogólnopolskiego Festiwalu Kolęd i Pastorałek im. Księdza Kazimierza Szwarlika w Będzinie. Chórzyści pod okiem **Ludmiły Wocial-Zawadzkiej** przeszli pomyślnie eliminacje do festiwalu, czyli jego I etap, który odbył się 17 grudnia w Tarnowskich Górach. Zakwalifikowanie się do głównej części imprezy jako jeden z czterech laureatów I etapu jest samo w sobie ogromnym wyróżnieniem: w tarnogórskim przeglądzie wzięło bowiem udział kilkadziesiąt formacji i solistów. Historia Festiwalu, którego zasięg obejmuje cały kraj i jeszcze hen daleko kawał Ukrainy (eliminacje odbywają się także

w Równem) bierze początek w parafii Św. Trójcy w Będzinie. Impreza pod opieką pomysłodawcy i dyrektora **Ks. Piotra Piłśniaka** rozrosła się od wydarzenia o charakterze lokalnym, gromadzącego 100 uczestników w 1995 r., do znanego w Polsce festiwalu, na którym prezentuje się obecnie blisko półtora tysiąca zespołów. Serdecznie gratulujemy chórzystom i ich chórmistrzynie i jesteśmy przekonani, że z następnego, XVII OFKiP wrócą ze śpiewem na ustach i laurem zwycięstwa na skroni.

◀

LSG

KONCERT NOWOROCZNY OPO W GLIWICACH

5 stycznia (we wtorek) o godz. 18:00 Orkiestra Politechniki Opolskiej oraz orkiestra partnerskie Orkiestra Dęta Zespołu Szkół Elektrycznych w Opolu i Jemielnicka Orkiestra Dęta wystąpili na Koncercie Noworocznym w Auli Centrum Edukacyjno-Kongresowego Politechniki Śląskiej w Gliwicach na zaproszenie JM Rektora tej uczelni.

Organizatorami koncertu był Dział Pro-

mocji Politechniki Śląskiej i Dział Promocji i Kultury Politechniki Opolskiej. Koncert odbył się w ramach cyklu „Muzyczne impresje”. Na program koncertu złożyły się przede wszystkim autorskie aranżacje muzyki filmowej, tanecznej, improwizacje jazzowe dyrygenta orkiestr – Przemysława Ślusarczyka. Zespoły powitał JM Rektor Politechniki Śląskiej prof. **Andrzej Karbownik** a w świat dźwięków wprowadziła **Krystyna Duda** – kierownik Działu Promocji i Kultury PO. Na sali oprócz władz uczelni zasiedli przedstawiciele śląskiego środowiska naukowego i artystycznego. Wśród gości znalazł się również Prezydent Miasta Katowic.

Koncert zakończył się dużym aplauzem, po którym orkiestry wykonały jeszcze dwa bisy. ◀

P. Ślusarczyk

Strona cyklu: www.muzyczneimpresje.art.pl

Miło nam poinformować, że Dział Promocji i Kultury ma nowe logo! Jego autorem jest **Tomasz Sołtyński**. Od 16 grudnia, czyli od momentu podjęcia przez Senat politechniki odpowiedniej uchwały, wszelkie materiały powstające w naszych pracowniach – od informatorów, przez plakaty i wystawy, po pisma dot. Dziecięcej Politechniki Opolskiej albo balu – będą ozna-

czony w nowy sposób. Dołożymy wszelkich starań, aby logo kojarzyło się dobrze! ◀

Kultura

TEATR IM. JANA KOCHANOWSKIEGO OPOLE

Repertuar luty 2010

2 lutego (wtorek) SPEKTAKL Z BUŻKĄ

Czego nie widać

Autor: Michael Frayn

Reżyseria: Tomasz Konina

Duża Scena godz: 19.00

6 lutego (sobota) PREMIERA

M jak Morderstwo

Autor: Frederick Knott

Reżyseria: Marcin Sosnowski

Mała Scena godz: 19.30

7 lutego (niedziela)

M jak Morderstwo

Autor: Frederick Knott

Reżyseria: Marcin Sosnowski

Mała Scena godz: 19.00

9 lutego (wtorek) SPEKTAKL Z BUŻKĄ

Brel

Autor: Jacques Brel

Reżyseria: Tomasz Konina

Duża Scena godz: 19.00

10 lutego (środa)

M jak Morderstwo

Autor: Frederick Knott

Reżyseria: Marcin Sosnowski

Mała Scena godz: 19.00

12 lutego (piątek)

M jak Morderstwo

Autor: Frederick Knott

Reżyseria: Marcin Sosnowski

Mała Scena godz: 19.00

13 lutego (sobota)

SPEKTAKL GOŚCINNY KLIMAKTERIUM...I JUŻ

Reżyseria: Cezary Domagała

Duża Scena godz: 16.00 i 19.30

14 lutego (niedziela)

M jak Morderstwo

Autor: Frederick Knott

Reżyseria: Marcin Sosnowski

Mała Scena godz: 19.00

16 lutego (wtorek)

Odyseja

Autor: wg Homera

Reżyseria: Krzysztof Garbaczewski

Duża Scena godz: 18.00

17 lutego (środa)

Odyseja

Autor: wg Homera

Reżyseria: Krzysztof Garbaczewski

Duża Scena godz: 18.00

18 lutego (czwartek)

Dwoje na huśtarce

Autor: William Gibson

Reżyseria: Marcin Sosnowski

Mała Scena godz: 19.00

19 lutego (piątek)

Aktorzy prowincjonalni

Autor: Agnieszka Holland, Witold Zatorski

Reżyseria: Agnieszka Holland i Anna Smolar

Duża Scena godz: 19.00

20 lutego (sobota)

Aktorzy prowincjonalni

Autor: Agnieszka Holland, Witold Zatorski

Reżyseria: Agnieszka Holland i Anna Smolar

Duża Scena godz: 19.00

21 lutego (niedziela)

Aktorzy prowincjonalni

Autor: Agnieszka Holland, Witold Zatorski

Reżyseria: Agnieszka Holland i Anna Smolar

Duża Scena godz: 19.00

23 lutego (wtorek)

Dwoje na huśtarce

Autor: William Gibson

Reżyseria: Marcin Sosnowski

Mała Scena godz: 19.00

24 lutego (środa)

Panny z Wilka

Autor: wg Jarosława Iwaszkiewicza

Reżyseria: Tomasz Konina

Duża Scena godz: 19.00

25 lutego (czwartek)

Panny z Wilka

Autor: wg Jarosława Iwaszkiewicza

Reżyseria: Tomasz Konina

Duża Scena godz: 11.00

27 lutego (sobota)

Opowieści Lasku Wiedeńskiego

Autor: Ödön von Horváth

Reżyseria: Maja Kleczewska

Duża Scena godz: 19.00

28 lutego (niedziela)

Opowieści Lasku Wiedeńskiego

Autor: Ödön von Horváth

Reżyseria: Maja Kleczewska

Duża Scena godz: 19.00

Biuro Obsługi Widzów Teatr im. Jana Kochanowskiego pl. Teatralny 12, 45-056 Opole tel./fax 454-59-41, tel. 453-90-82 w. 108 www.teatrkochanowskiego.art.pl ◀

2 lutego 2010/wtorek/godz. 19:00

Muzeum Śląska Opolskiego w Opolu

Cykl koncertów „Kameraliści Filharmonii w Muzeum” Kwartet smyczkowy

– SOPHISTICATED QUARTET

Skład: Maciej Wachowski – skrzypce

– Jowita Marcisz – skrzypce

– Konstancja Pawlik-Szałata – altówka

– Sebastian Uronek – klarnet basowy

– Karolina Gołębiowska – słowo o muzyce.

W programie m. in.: S. Joplin, D. Ellington, D. Foster, H. Arlen

Wstęp bezpłatny

14 lutego 2010/niedziela/godz. 18:00

Sala koncertowa

WALENTYNKI Największe przeboje

zespołu DŹEM w wersji akustycznej

Bilety: 60 zł

18 lutego 2010/czwartek/godz. 19:00

Aula Błękitna Uniwersytetu Opolskiego

go

Cykl koncertów „Muzyczne czwartki

Filharmoników na Uniwersytecie”

Karnawałowa podróż w cztery strony świata

Kwartet saksofonowy – SAXESFULL-

Jan Swaton – saksofon sopranowy

Jacek Rybitw – saksofon altowy

Jacek Hornik – saksofon tenorowy

Henryk Wezner – saksofon barytonowy

Wstęp bezpłatny

18 lutego 2010/czwartek/godz. 19.00

Sala koncertowa

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA

OPOLSKIEGO ZAPRASZA NAURO-
CZYSTĄ INAUGURACJĘ ROKU CHO-
PINOWSKIEGO 2010 Filharmonicy
Opolscy Bogusław Dawidow – dyrygent
Eugen Indjić/Francja, USA/- fortepian
W programie: Fr. Chopin – I Koncert
fortepianowy e-moll op. 11J. Brahms
– IV Symfonia e-moll op. 98 Bezpłatne
wejściówki do odebrania w kasie FO od
15 lutego (poniedziałek) SPOTKANIE
Z ARTYSTĄ – Eugen Indjić/Francja,
USA/18 lutego 2010 (czwartek) godz.
18.00

Wstęp bezpłatny Spotkanie ma formę
otwartych pytań od publiczności.

20 lutego 2010/sobota/godz. 15.00

Złota Sala Musikverein w Wiedniu
Koncert symfoniczny W 200. ROCZ-
NICĘ URODZIN FRYDERYKA CHO-
PINA Filharmonicy Opolscy Bogusław
Dawidow – dyrygent Eugen Indjić/Fran-
cja, USA/- fortepian W programie: St.
Moniuszko – Uwertura do opery Paria Fr.
Chopin – I Koncert fortepianowy e-moll
op. 11K. Penderecki – Adagietto z opery
Raj utracony J. Brahms – IV Symfonia
e-moll op. 98

Bilety na stronie Musikverein

21 lutego 2010/niedziela/godz. 15:00

Sala kameralna
Niedzielný koncert dla dzieci i młodzieży
Blaszany karnawał Piotr Krzemiński –
trąbka Andrzej Rosiński – puzon Marcin
Wojsznarowicz – tuba Marzena Rosińska
– słowo o muzyce

Bilety: 5 zł

24 lutego 2010/środa/godz. 10:30 i 12:00

Sala koncertowa
Koncerty symfoniczne dla dzieci i mło-
dzieży MUSICA VIVA Filharmonicy
Opolscy Bogusław Dawidow – dyrygent
Bilety: 5 zł Koncerty z cyklu MUSICA
VIVA dla dzieci i młodzieży są dofi-
nansowane ze środków Urzędu Miasta
Opola

26 lutego 2010/piątek/godz. 10:30 i 12:00

Sala koncertowa
Koncerty symfoniczne dla dzieci i mło-
dzieży MUSICA VIVA Filharmonicy
Opolscy Bogusław Dawidow – dyrygent
Bilety: 5 zł Koncerty z cyklu MUSICA
VIVA dla dzieci i młodzieży są dofi-
nansowane ze środków Urzędu Miasta
Opola

26 lutego 2010/piątek/godz. 19:00

Sala kameralna
RECITAL WOKALNY Rafał Żurkowski
– baryton Magdalena Blum – fortepian
Wieczór w kręgu muzyki Fryderyka
Chopina oraz Jana Galla
Bilety: 10 zł

27 lutego 2010/sobota/godz. 19:00

Sala koncertowa
Pieśni Bułata Okudźawy i Włodzimierza
Wysockiego śpiewa ŁADA GORPIEN-
KOBILETY: 35 zł ◀

PROGRAM SPOTKAŃ DUSZPASTERSTWA NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

(SMEMSTR ZIMOWY)

19 II godz. 19.00

(kaplica DA *Resurrexit* – ul. Drzymały
1a):

Msza św. na rozpoczęcie nowego semestru
– przewodniczy ks. dr hab. Józef Urban,
prof. UO.

Po mszy św. spotkanie informacyjne na
temat czerwcowego wyjazdu do Francji

20 II godz. 17.00

(aula w Muzeum Diecezjalnym) – WY-
KŁAD OTWARTY:

*Kapłaństwo hierarchiczne a kapłaństwo
wiernych świeckich*

– ks. bp prof. dr hab. Andrzej Czaja,
Wielki Kanclerz Wydziału Teologicz-
nego UO

27 II godz. 17.00

(aula w Muzeum Diecezjalnym) – WY-
KŁAD OTWARTY:

Biblia o kapłaństwie

Kapłaństwo w Starym Testamencie – o.
prof. dr hab. Andrzej Sebastian Jasiński
OFM

Kapłaństwo w Nowym Testamencie – ks.
dr hab. Krystian Ziaja

4 III godz. 18.00

(kościół seminaryjno-akademicki) –
MSZA ŚW. z okazji Święta Uniwersytetu
Opolskiego

6 III godz. 17.00

(aula w Muzeum Diecezjalnym) – WY-
KŁAD OTWARTY:

*Powołania kapłańskie troską całego Ko-
ścioła*

Perspektywa ogólnospołeczna – ks. prof.
dr hab. Kazimierz Dola

Perspektywa seminaryjna – ks. dr Joachim
Waloszek

13 III godz. 17.00

(aula w Muzeum Diecezjalnym) – WY-
KŁAD OTWARTY:

*Relacja uczeń – mistrz jako droga do po-
wołania*

Spojrzenie pedagoga – prof. dr hab. Józefa
Bągiel

Spojrzenie katechetyka – ks. dr hab. Jan
Kochel

20 III godz. 17.00

(aula w Muzeum Diecezjalnym) – WY-
KŁAD OTWARTY:

Przyczyny i przejawy antyklerykalizmu –
ks. dr Rudolf Nieszwiec

24 III – DROGA KRZYŻOWA w miastecz-
ku akademickim

27 III godz. 17.00

(aula w Muzeum Diecezjalnym) – WY-
KŁAD OTWARTY:

Czego oczekuję od współczesnego kapłana?
– w dyskusji udział biorą:

– Gabriela Cyrus (członkini ruchu *Komu-
nia i Wyzwolenie*)

– dr n. med. Piotr Feusette (WCM Opo-
le)

– prof. dr hab. inż. Marek Tukiendorf
(prorektor ds. nauki PO)

– Krzysztof Zyzik (redaktor naczelny
NTO)

– ks. prof. dr hab. Stanisław Rabiej (dzie-
kan Wydziału Teologicznego UO)

21 IV 2010 (środa!) godz. 19.00

(aula w Muzeum Diecezjalnym)

– spotkanie z twórcami filmu „Popielusz-
ko. Wolność jest w nas”

24 IV – 74 Ogólnopolska PIELGRZYMKA
Akademicka na Jasną Górę

(ze względów organizacyjnych proszę
o zgłoszenie udziału do 20 IV! – tel. 44
12 805)

4 VI godz. 19.00

(kaplica DA *Resurrexit* – ul. Drzymały
1a) – MSZA ŚW. na zakończenie X roku
pracy Duszpasterstwa Nauczycieli Aka-
demickich

– przewodniczy ks. bp prof. dr hab. Jan
Kopiec.

Po Mszy św. spotkanie organizacyjne
przed wyjazdem do Francji

12–20.06.2010 – PODRÓŻ STUDYJNA I
PIELGRZYMKA DO FRANCJI

Na kolejny semestr życzę Bożego błogo-
sławieństwa i serdecznie zapraszam na
zaplanowane spotkania. ◀

ks Marcin Worbs

kapelan-duszpasterz nauczycieli akademickich

Informacje

Osoby zainteresowane zdobyciem aplikacji rzeczniowskiej a docelowo zdobyciem i wykonywaniem zawodu rzecznika patentowego zapewne zainteresuje informacja przygotowana przez uczelnianego rzecznika patentowego, panią **Wiesławę Surmiak** o możliwości zdobycia wymienionych kompetencji i uprawnień. Podajemy niżej – w uzgodnieniu z panią rzecznik warunki naboru.

- 1) Aplikację organizuje i prowadzi Polska Izba Rzeczników Patentowych – www.rzecznikpatentowy.org.pl.
- 2) Aplikacja trwa trzy lata i odbywa się

pod kierunkiem patrona – rzecznika patentowego.

- 3) Wpis na listę aplikantów następuje po przeprowadzeniu konkursu kandydatów.
- 4) Ogłoszenie konkursu o wpis na listę aplikantów rzeczniowskich zostanie zamieszczone w Wiadomościach Urzędu Patentowego – marzec/kwiecień 2011 r. – treść ogłoszenia powinna być dostępna na stronie www.uprp.pl.
- 5) Do konkursu dopuszczony jest kandydat spełniający następujące warunki:
 - posiada obywatelstwo polskie,

- ma pełną zdolność do czynności prawnych i w pełni korzysta z praw publicznych,
- jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu rzecznika patentowego,
- ukończył magisterskie studia wyższe o kierunku przydatnym do wykonywania zawodu rzecznika patentowego, w szczególności techniczne lub prawnicze,
- złoży oświadczenie o pokryciu kosztów aplikacji,
- złoży w terminie wnioszek o wpis na listę aplikantów wraz z wymaganymi dokumentami i oświadczeniem.

- 6) Szkolenie aplikantów obejmuje wykłady i ćwiczenia w wymiarze 645 godzin, wykonywanie prac i zadań praktycznych zleconych przez patrona w wymiarze 300 godzin oraz praktykę w Urzędzie Patentowym RP i w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Warszawie w wymiarze 100 godzin.

- 7) Po odbyciu aplikacji rzeczniowskiej aplikant składa egzamin kwalifikacyjny, co stanowi jeden z warunków wpisania na listę rzeczników patentowych. Nadto biegła znajomość języka, zwłaszcza języka angielskiego wręcz konieczna.

Przewidywane, ogólne koszty aplikacji rzeczniowskiej realizowanej w latach 2011 –2014 będą wynosiły nie mniej niż koszty obecnie realizowanej aplikacji realizowanej w latach 2008–2011w wysokości około 65 tys. zł, w tym: 30 tys. – to opłata wnoszona do Polskiej Izby Rzeczników Patentowych, a pozostała część – to koszty delegacji i materiały szkoleniowe.

Podstawę prawną stanowi:

- Ustawa z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. Nr 49, poz.509),
- Rozporządzenie Prezesa rady Ministrów z dnia 9 maja 2002 r. w sprawie przeprowadzenia konkursu o wpis na listę, organizacji szkolenia, wzoru listy i legitymacji aplikantów rzeczniowskich (Dz. U. Nr 56, poz. 505). ◀

Wiesława Surmiak

Konferencja
Rektorów
Akademickich
Szkół
Polskich

Przewodnicząca:

prof. dr hab.
Katarzyna Chałasińska-Macukow
Rektor
Uniwersytetu Warszawskiego
skt@wpn.uw.edu.pl

Biuro KRASP:

Krakowskie Przedmieście 26/28
00-927 Warszawa
tel.: 022 35 20 352
fax: 022 35 24 000
krasp@wpn.uw.edu.pl

Warszawa, 16 grudnia 2009 r.

KRASP/ 476 /2009

Szanowni Państwo Rektorzy,

Prezydium KRASP na posiedzeniu w dniu 3 grudnia br. postanowiło ogłosić rozpoczęcie około trzymiesięcznej debaty społecznej nad środowiskowym projektem *Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego: 2010-2020*. Dwa jednobrzmiące ogłoszenia w tej sprawie, prezentujące naszą Strategię w pytaniach i odpowiedziach, przedstawiliśmy publicznie: w Gazecie Wyborczej w dniu 10 grudnia br. i w Rzeczpospolitej w dniu 11 grudnia br. Ogłoszenie to zostało także udostępnione - wraz z pełnym tekstem projektu Strategii - na witrynach KRASP i FRP. Fundacji Rektorów Polskich powierzyliśmy opracowanie Suplementu podsumowującego debatę.

W związku z tym zwracam się do Państwa Rektorów o podjęcie następujących działań:

- szerokie informowanie członków społeczności akademickiej o dostępności środowiskowego projektu Strategii (na stronach www.krasp.pl i www.frp.org.pl)
- organizowanie dyskusji środowiskowych w ramach swojej uczelni, jak również przez lokalne konferencje/kolegia rektorów (Fundacja Rektorów Polskich - w osobie prof. J. Woźnickiego lub wskazanych przez niego jego współpracowników biorących udział w pracach nad projektem Strategii jest gotowa brać udział w takich debatach)
- wspieranie innych inicjatyw, obejmujących prezentowanie naszego projektu i nad nim dyskusję.

Przewidujemy, że po ogłoszeniu Suplementu i po podsumowaniu debaty środowiskowej przez Prezydium, Zgromadzenie Plenarne KRASP rozpatrzy projekt Strategii na posiedzeniu w maju 2010 r.

Uwagi na temat Strategii prosimy przysyłać na adres e-mailowy: strategia@krasp.org.pl oraz frpfund@mbox.pw.edu.pl.

Z wyrazami szacunku,

prof. dr hab. Katarzyna Chałasińska-Macukow
Przewodnicząca KRASP

Nowości wydawnicze

W BIBLIOTECE GŁÓWNEJ

1. **Certyfikacja energetyczna budynków mieszkalnych z przykładami**/Karolina Kurtz, Dariusz Gawin. – Wrocław: Wrocławskie Wydawnictwo Naukowe Atla 2, 2009. – 242 s.

Sygnatury: 123166 Cz – książka dostępna w Czytelnicy Biblioteki Głównej

123587-123591; 123168-123169 – książki dostępne w Wypożyczalni Biblioteki Głównej B 3787; 123167 WB – książki dostępne w Czytelnicy Wydziału Budownictwa

M 11931; 123592 WM – 123593 WM – książki dostępne w Czytelnicy Wydziału Mechanicznego

„Intencją autorów było przedstawienie, w możliwie zwięzłej formie, problematyki związanej z charakterystyką energetyczną budynków w myśl dyrektywy 2002/91/WE w sprawie charakterystyki energetycznej budynków oraz polskich przepisów prawnych wdrażających tę dyrektywę. Książka powstała głównie z myślą o studentach politechnik, inżynierach i architektach, a także innych osobach podejmujących zawodowo wykonywanie świadectw charakterystyki energetycznej budynków i lokali mieszkalnych lub części budynku, stanowiących samodzielną całość techniczno-użytkową. Starano się, aby treść pracy odzwierciedlała aktualny (tj. na połowę kwietnia 2009 r.) stan przepisów prawnych i normalizacyjnych w zakresie omawianej tematyki.” [z przedmowy.]

2. **Mechanika techniczna**/Jan Awrejcewicz. – Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne Fundacja „Książka Naukowo-Techniczna”, 2009. – 1051 s.

Sygnatury: 123616 Cz – książka dostępna w Czytelnicy Biblioteki Głównej

123617 – książka dostępna w Wypożyczalni Biblioteki Głównej

M 11934; 123618 WM – książki dostępne w Czytelnicy Wydziału Mechanicznego

„Książka podejmuje wiele zagadnień mechaniki klasycznej i zaawansowanej od prostych problemów mechaniki ogólnej, tj. statyki, geometrii mas, kinematyki punktu oraz ciała sztywnego i odkształcalnego, dynamiki punktu i układu

materiałowego, po jej zagadnienia bardziej złożone, m.in. dynamikę i statykę we współrzędnych uogólnionych, kinetykę układu ciał sztywnych, mechanikę Lagrange’a i Hamiltona, metody rozwiązywania równań Lagrange’a, teorię uderzenia, dynamikę ciała i układów ciał sztywnych, dynamikę potrójnego wahadła fizycznego, elementy dynamiki planet, dynamikę układów o zmiennej masie oraz geometrodynamikę.

Książka jest podręcznikiem uzupełniającym z zakresu mechaniki ogólnej, ale przede wszystkim jest przeznaczona dla słuchaczy studiów II stopnia na kierunkach mechanicznych politechnik oraz słuchaczy studiów doktoranckich i pracowników naukowych.” [ze s. red.]

3. **Wytrzymałość materiałów z elementami ujęcia komputerowego**/Roman Bąk, Tadeusz Burczyński. – Wyd. 2. – Warszawa: Wydawnictwa Naukowo-Techniczne, 2009. – 584, [1] s.

Sygnatury: 123491 Cz – książka dostępna w Czytelnicy Biblioteki Głównej

M 11921; 123604 WM – 123605 WM – książki dostępne w Czytelnicy Wydziału Mechanicznego

123602 – 123603; 123838 – 123840 – książki dostępne w Wypożyczalni Biblioteki Głównej

„Współczesny inżynier nie obywatel się już bez komputera i bogatego oprogramowania, a zwłaszcza bez metody elementów skończonych (MES), która jest najważniejszą metodą komputerową stosowaną w mechanice. Cenną zaletą książki jest to, że problemy wytrzymałościowe są w niej rozwiązywane równoległe metodami klasycznymi oraz właśnie MES.

W zakresie tematycznym książki mieszczą się podstawowe zagadnienia wytrzymałości materiałów i mechaniki układów odkształcalnych, wykładane na wydziałach mechanicznych i budowlanych politechnik. Autorzy do niezbędnego minimum ograniczyli omawiane problematyki prętów i układów prętowych. Dużo więcej uwagi poświęcili natomiast teorii sprężystości i plastyczności, która jest coraz częściej stosowana w praktyce inżynierskiej. Uwzględnili także współczesne poglądy na temat pękania i zmęczenia materiału oraz odkształcalności i wytrzymałości polimerów i kompozytów.

Książkę wzbogacają barwne ilustracje, uzyskane w wyniku zastosowania MES do numerycznej analizy wytrzymałościowej. Jej wartość merytoryczną podnoszą też liczne przykłady rozwiązane metodami klasycznymi.” [z okł.]

W OFICYNIE WYDAWNICZEJ

SiM z. 255. Mariusz Mięgala. Rozwój terapii balneoklimatycznej na Górnym Śląsku w aspekcie leczenia gruźlicy (druga połowa XIX i pierwsza połowa XX wieku).

Praca uwzględnia problematykę z zakresu historii medycyny, socjologii medycyny oraz poli-

tyki społecznej i sanitarnej. Zwalczanie gruźlicy powiązane z problemem organizowania struktur państwowej opieki zdrowotnej i nadzoru sanitarno-epidemiologicznego. W analitycznej części badań wykorzystano materiały archiwalne oraz liczne informacje przyczynkarskie o charakterze empirycznym, które były pisane na podstawie bezpośrednich obserwacji i badań. Natomiast w części syntetycznej – struktura pracy ma układ problemowy, w którym zachowane zostały w przedstawionych rozdziałach cechy opisu chronologicznego-rzeczowego (ze streszczenia).

SiM z. 252 Daniel Puciato, Agnieszka Łoś. Wykorzystanie opłat ekologicznych jako instrumentu zarządzania i finansowania pośredniej gospodarki turystycznej w obszarze ochrony środowiska. Przedmiotem badań w niniejszej pracy był system opłat ekologicznych, funkcjonujący w Polsce. W pracy posłużono się metodami badawczymi o charakterze opisowo-analitycznym. Podstawową metodą badawczą była analiza dostępnej literatury oraz danych statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego i Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej. W pracy skorzystano również z materiałów i danych udostępnionych dzięki uprzejmości pracowników Wydziału Komunikacji Społecznej w NFOŚiGW (ze Wstępu).

SiM z. 254. Stanisław Szczepański. Tożsamość osobista studentów Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii Politechniki Opolskiej. Zasadniczym celem badawczym było udzielenie odpowiedzi na pytania: kim są w odczuciu własnym badani studenci; jakie preferują wartości, jakie uznają autorytety, jaki jest ich stosunek do otaczającej rzeczywistości, jakie mają zainteresowania, jakimi motywami kierowali się przy wyborze kierunku studiów i jakie mają plany na przyszłość? (...) Stwierdzone w badaniach cechy osobowościowe studentów sprzyjają procesowi kształcenia, co rokuje dużą nadzieję na pomyślne ukończenie przez nich studiów, uzyskanie satysfakcjonującej pracy i dalszy rozwój osobisty (ze streszczenia).

DOM STRATEGICZNY

wizja, misja, obszary funkcjonalne i cele strategiczne

